

پاکین انجیل چه - مرکاسے - کَلما

مرکاسے انجیلے پجار

اے کتابے نبیسوک، مرکاس، ایسا مسیہے مرید شمون پترسے سنگت و چه بنگیجی کلیسائے باورمندان یگے ات. کاسدانی کارے کتابا، لہتین جاگھا مرکاسے نام آتکگ کہ پترس و پولسے سنگت انت. باور اش انت، هما وهدا کہ مرکاس، پترس و پولسے ہمراہیا رومے شہرا نندوک بوتگ، آیا پہ رومے شہرے جہمندین درکئومان اے کتاب نبشتگ. لہتین زانتکارانی ہئیاں ہمیش انت کہ مرکاسا، ایسائے بارئوا بازیں یادداشتے چه پترسا زرتگ.

چارین انجیلانی تھا، مرکاسے کتاب چه آ دگران گوندتر انت. اے کتابا، ایسا مسیہے ہداوندی، چه آییئے مؤجزہ و ہئیران کنوکیں کاران پیش دارگ بیت.

مرکاسے انجیلا، مردمانی دیما ایسائے آیگ، جلیئے دمگا آییئے تالیم و کار، دیم پہ اورشلیما رنوگے وهدا آییئے داتگین سر و سوچ، اورشلیما آییئے گڈی روچانی سرگوست، مرک و پدا زندگ بئیگ نبیسگ بوتگ انت.

پاکشودوکیں یہیائے کَلنو

(مّا ۱:۳-۱۲؛ لوکا ۱:۳-۱۸؛ یوہنا ۱:۱۹-۲۸)

① ایسا مسیہ، ہدائے چکے وشین مستاگے بنگیج و شروہات.

② آنچش کہ ایشیا نبیئے کتابا نبشتہ انت:

« بچار، من وتی کاسدا چه تئو پیسر راه دئیان »

« که آ، تئی راها تچک و تئیار کنت. »

۳ « گیابانا، گسه گوانک جنت: »

« هداوندی راها تئیار و »

« آییی کشکا راست و تچک بکنیت. »

۴ پاکشودوکی یهیا گیابانا زاهر بوت و گوانکی جت: ”چه وتی گناهان
پشومان بییت، تئوبه بکنیت و پاکشودی بکنیت که بکشگ بییت.“ ۵ مردم، چه
یهودییه سجهین میتگ و کلگان و چه اورشلیم شهرا آییی کرّا شتنت. وتی
گناهش منتنت و یهیا اُردنئ کئورا پاکشودی داتنت. ۶ یهیا چه اُشترئ پُٹان
گوپتگین پُوشاک گُورا ات و پُوستین کمر بند لاکا بستگ آتی. آیی، مدگ و
گیابانی بینگ وارت. ۷ یهیا جار جت و گوشتی: ”چه من و رند، مردے کئیت
که چه من باز زورمندتر انت و من اے لاهکی هم نیست که کُوندان بکپان و آییی
کُوشبندان بیوجان. ۸ من شمارا گون آیا پاکشودی دئیان، بله آ شمارا گون
هدای پاکین روها پاکشودی دنت.“

ایسای پاکشودی و چکاس

(مَتّا ۱۳:۳—۱۱:۴؛ لوقا ۲۱:۳—۲۲:۴؛ ۱۳-۱۰:۴)

۹ آ روچان، ایسا چه جلیلی دَمگئ شهر ناسرِها آتک و اُردنئ کئورا یهیا
دستا پاکشودی دئیگ بوت. ۱۰ انچش که آ چه آیا در آیگا ات، دیستی که آسمانئ

دپ پچ بوت و هډائے پاکین روہ کیوټیئے دروټما آتک و آییئے سرا ایر نشت. (۱۱)
چہ آسمانا اے تئوار آتک: ”تئو منی دوستین بچ ائے و من چہ تئو باز وټ و رزا
آن.“

(۱۲) هما وهدا پاکین روہا ایسا گیابانا رنوان دات. (۱۳) آ، تان چل روچا گیابانا
منت و شئیتان آییا باز چکاسگا آت. اوډا جنگلی جانور هم گون آییا هوړ آنت و
پریشنگان آییئے هزمت کرت.

چار ماهیگیرئے لوټاینگ

(مټا ۴:۱۲-۲۲؛ لوکا ۴:۱۴-۱۵؛ ۵:۱-۱۱)

(۱۴) چہ بهیائے دزگیر بئیکا رند، ایسا جلیلا شت و هډائے بادشاهیئے وټین
مستاکئے جاری جت و (۱۵) گوشتی: ”وهد آتک و رستگ. هډائے بادشاهی نژیک
انت. تئوبه بکنیت و هډائے وټین مستاکئے سرا باور بکنیت.“ (۱۶) ایسا، جلیلئے
مزن گورمئے لمبا رنوا آت که دو ماهیگیری دیست، شمون و آییئے برات اندریاس،
که په ماهیگیری وتی دام و ماهوران گورما چیر گيجگا آنت. (۱۷) ایسایا گون
آیان گوشت: ”بیایت، منی رندگیری بکنیت و من شمارا انچش کنان که ماهیگ
گرگئے بدلا، مردمانی دلا شکار بکنیت.“ (۱۸) آیان هما دمانا وتی دام یله دات و
آییئے همراه بوتنت. (۱۹) ایسا که کمے دیما شت زبديئے چک، اکوب و آییئے برات
یوهټایی دیستنت، که بوجیگا نشتگ آنت و وتی ماهوران سراچگ و شر کنگا
آنت. (۲۰) انچش که ایسایا آ دیستنت، گوانکی جتنت. آ دوینان، وتی پت زبدي
گون کارندهان بوجیگا یله دات و ایسائے همراه بوتنت.

گنوکيئے جنئے کَشگ

۲۱) ایسا و آییئە مرید کیرناهومئە شہرا شتنت. شَبَتئە رُؤچا ایسا کَنیسا شت و مردمی تالیم داتنت. ۲۲) مردم چہ آییئە درس و سَبگان هئیران آنتت، چیا کہ آییسا شَریتئە زانوگرانی پیما درس ندات، گوَن واک و اِہتیارے تالیم دات. ۲۳) همە وهدا، کَنیسا هئە تها یک مردیا کہ آییسا جئە پر ات، کوگار کنانا گوشت: ۲۴) ”او ایسا ناسری! ترا گوَن ما چہ کار انت؟ آتکگئە کہ مارا گار و تباہ بکنئە؟ مَن زانان تنو کئە ائە، تنو هُدا ئە گچین کرتگین هما پاکین ائە.“ ۲۵) ایسیا جن هگل دات و گوشتی: ”وتی دپا بدار و اے مردا یلہ دئە.“ ۲۶) جئا آ مرد سک پرتک و ژامبلینت و کوگار کنان چہ آییسا در آتک. ۲۷) مردمان پہ هئیرانی وت مانوتا گوشت: ”اے چوئین هبرے؟ گوشتئە نوکین تالیم، گوَن چشین واک و اِہتیارے کہ جئان هم هکم دنت و جن هم آییئە هبرا مَنت.“ ۲۸) دیر نگوست کہ جلیلئە سَجھین کر و گوران، ایسیا نام در آورت.

نادراہانی ذرہبکشی

(متا ۸: ۱۴-۱۷؛ لوکا ۴: ۳۸-۴۱)

۲۹) ایسا، انچش کہ چہ کَنیسا در کپت، اکوب و یوهنائە همراہیا شمون و انڈریاسئە لوگا شت. ۳۰) اوډا، شمونئە و سِگ تپیگ ات و نیادئە سرا وپتگات. انچش کہ ایسا لوگا آتک، نادراہئە هالش دات، ۳۱) ایسا نزیگا شت، آییئە دستی گپت و پادی کرت. آییئە تپ کپت، آوش بوت و آیانی هزمت کنگا لگت.

۳۲) بیگاها روئندا رند، مردمان وتی نادراہ کہ آیانی نیاما گنووک و جئی هم

هست ات، ایسائے کړا اورتنت. (۳۳) شهرئے سجھین مردم، لوگئے دپا مچ بوتنت.
 (۳۴) ایسایا بازیڼے ذراه کرت که ډول ډولین نادرهیان گپتگ اتنت و بازیڼ
 گنوکانی جتی گشتنت، اییا جن په هبرا نه اشتنت، چیا که چنان آ پجاه اورت.

انجیلے وشین مستاکئے جار

(لوکا ۴: ۴۲-۴۴)

(۳۵) سباها ماهله که انگت تهار ات، ایسا پاد آتک، چه لوگا در کپت، یک گستا و
 پناهین جاگهیا شت و دواپی کرت. (۳۶) شمون و اییے همراه په ایسائے شوهازا
 در کپتنت. (۳۷) وهده ایسایش دیست، گون اییا گوشتش: ”سجھین مردم ترا
 شوهاز کنگا انت.“ (۳۸) ایسایا گوشت: ”بیایت دگه نیمگیا برئوین، دیم په کر و
 گورئے هلک و هنکینان، تانکه من وشین مستاکا برسینان، چیا که من په همه کارا
 آتکگان.“ (۳۹) گرا، سجھین جلیلا تر و تابی کرت، کنیسهانی تها وشین مستاکئے
 جاری جت و جتیانی جتی هم گشت و در کرتنت.

گرییئے ذره بکشی

(متا ۸: ۱-۴؛ لوکا ۵: ۱۲-۱۶)

(۴۰) یک مرده، که اییا سیه گرا ات ایسائے کړا آتک، کونډان کپت، دزبندی کرت
 و گوشتی: ”اگن تئو بلوئے، منا وش و پلگار کرت کنے.“ (۴۱) ایسایا اییے سرا
 سک بزگ بوت، دستی شهارت و آ مردی دست پر مشت و گوشتی: ”من لوټان،
 وش و پلگار بے.“ (۴۲) هما دمانا آ مرد چه سیه گرا ذراه بوت. (۴۳) رکت کنگئے
 وهدا، ایسایا گدن کرت و گوشت: (۴۴) ”هزار بے. هچکسا چه اے هبر و هالا

سَهېگ مکن. بله برئو، وتا دینی پېشوایا پېش بدار و په وتی پاک و پلگاریا، هما گربانیگ که موسائے شَرِیتا نبیسگ بوتگ، هئیراتی بکن تانکه په آیان گواه و شاهدیے بییت. “ (۴۵) بله آمرد که چه اوډا در کپت، وتی ذرهکشئیے هبری هر جاه شنگ و تالان کرت. اے سئوبا، نون ایسایا سرزاهرا، هچ شهریا شت نکرت، دشت و گیابان و گستاين جاگهان تَرَت. بله انگت مردم چه هر نیمگا آییئے کِرا آتکنت.

لنگ و مُنډین مردیئے ذرهکشئی

(مَتَا ۹: ۱-۸؛ لوقا ۱۷: ۵-۲۶)

(۱) لهتین روچا و رند، ایسا پدا کپرنا هوما آتک و اے هبر شنگ و تالان بوت که آ لؤگا انت. (۲) گِرا، همینکدر مردم آتک و مچ بوت که لؤگئے دپا اوشتگئے جاگه هم نیست آت. ایسا هُدائے هبران مهلوکا درس و سَبک دئیگا آت. (۳) هما دمانا، چار مردم یک لنگ و مُنډین مردے آییئے کِرا آرگا آت، (۴) بله چه مردمانی بازیِن مچیا، مُنډش ایسائے نزیگا آورت نکرت. پمیشکا، لؤگئے سرا سر کپتنت، لؤگئے سرش ئنگ کرت و مُنډش گون نیادا، جهل ایر دات. (۵) ایسایا که آیانی ستک و باور دیست، گون لنگا گوشتی: ”او منی چک! تئی گناه بکشگ بوتنت.“ (۶) بله شَرِیتئے لهتین زانوگر که اوډا نشتگات، وتی دلا گوشتش: (۷) ”آ په چه چش گوشتیت؟ اے کپرے. آبیډ چه هُدائے جندا، دگه گس گناهان بکشت نکنت.“

(۸) هرچه که آیانی دلا آت، ایسایا هما دمانا مارت و گوشتی: ”شما په چه وتی دلا چشین هئال کنیت. (۹) وت بگوشتیت، گون اے لنگا کجام هبر آسانتر انت: ’تئی گناه بکشگ بوتگ انت‘ یا: ’پاد آ، وتی نیادان بزور و برئو؟‘ (۱۰) بله من پمیشکا اے هبر کرت تان شما بزانیټ، من که انسانئے چک آن، منا اے دنیايا

گناهانی پهل کنگۍ واک و اهتیار هست. “پدا گون آ لنگا گوشتی: (۱۱) ”ترا
 گوشان، پاد آ، وتی نیپادان بزور و لوگا برئو. “ (۱۲) گړا مرد سجهینانی دیم پاد
 آتک، وتی نیپادی زرتنت و دنا شت. سجهین مردم هیران بوتنت، هداش ستا کرت
 و ساژات و گوشتش: ”ما چشین کار هچبر ندیستگ آت.“

لاویۍ لوټاینگ

(مټا ۹:۹-۱۳؛ لوکا ۵:۲۷-۳۲)

(۱۳) ایسا، پدا گورمۍ لمبا شت. مردمانی مزین رُمۍ آییۍ کړا آتک، ایسایا آ
 مردم تالیم دانت. (۱۴) انچش که ایسا راها رنوگا آت، هلیۍ چک لاوی ای دیست
 که سَنگ و مالیات گرگۍ جاگها نشتگ آت. گون آیا گوشتی: ”بیا، منی رندگیریا
 بکن.“ آ پاد آتک و ایسۍ همراه بوت.

(۱۵) وهدۍ ایسا لاویۍ لوگا په ورگا نشتگ آت، دگه بازیڼ سَنگی و مالیاتگیر و
 گنهارین مردمۍ گون ایسا و آییۍ مریدان نان ورگا آت. چیا که بازیڼۍ آییۍ
 منوک آت. (۱۶) شریټۍ پریسی زانوگران، وهدۍ ایسا گون اۍ دټولین مردمان
 یکجاه ورگا دیست، گون ایسۍ مریدان گوشتش: ”آ چیا گون سَنگی و گنهاران
 هوړ نشتگ و ورگا انت؟“ (۱۷) اۍ هبرانی اِشکنا رند، ایسایا گوشت: ”دراه و
 سلامتین مردمان، داکتر پکار نه انت، نادراهان داکتر پکار انت. من په پهریزکاران
 نیاتکگان، گنهارانی لوټگ و گوانک جنکا آتکگان.“

روچگۍ بارئو

(مټا ۹:۱۴-۱۷؛ لوکا ۵:۳۳-۳۹)

١٨ يَهيائے مريد و پَريسۍ رُوچگ آتنت. نون مردم ايسائے کړا آتکنت و
جُسْتش کړت: ”چيا يَهيَا و پَريسايۍ مريد رُوچگ دارنت، بله تئۍ مريد رُوچگ
نېنت؟“ ١٩ ايسايا گون مَساليا پَسُو دات: ”سور و آروُسے مهمان، تان سالونک
نشتگ، رُوچگ بوت کنت؟ نه، تانکه سالونک گون آيان گون انت، رُوچگ نېنت.
٢٠ بله آ رُوچ کئيت که سالونک چه آيان جتا کنگ بيت، گزا آ رُوچگ دارنت. ٢١
هچکس چه نوکين گديا چنډے ندریت و کوهنين پشکا پچ و پينگ نجت، چيا که
نوکين گدے پچ نر کئيت و کوهنين پشکا گيشتَر دريت. ٢٢ هچکس هم نوکين
شرابا، کوهنين زگان مان نکنت، چيا که نوکين شراب، زگان تراکينيت و دريت. زک
و شراب، هر دو زوال بنت. نوکين شرابا، نوکين زگان مان کنت.“

ايسا شَبْتے و اجه و واهند انت

(مَتَا ١٢: ١-٨؛ لُوکا ١٤: ١-٥)

٢٣ شَبْتے رُوچيا، ايسا چه گندمي کشاراني توکا گوزگا ات. آيے مريدان راه
رئواجکا چه آ کشاران لهتین هوښگ سست. ٢٤ پَريسايۍ گون ايسايا گوشت:
”بچار، چيا تئۍ مريد شَبْتے رُوچا انچين کار کنت که رئا نه انت؟“ ٢٥ ايسايا
گوشت: ”زانا، شما نوانتگ، وهدے داوود و آيے همراه شديگ بوتنت و آيان
چيزے په ورگا نيست ات، گزا داوودا چه کړت؟ ٢٦ مسترين ديني پيشوا
آبياتارے زمانگا، داوود هداے پاکين لوگا شت و وت گون همراهان هداے ناما هما
هئيراتي و پاکونډين نگش وارتنت که، آبيد چه ديني پيشوايان دگه هچکسا
آيانی ورگے هک نيست ات.“ ٢٧ پدا، گون آيان گوشتۍ: ”هدايا شَبْتے رُوچ په
مردمان پيدا کرتگ، مردم په شَبْتے رُوچا پيدا نکرتگ انت. ٢٨ پميشکا، من که
انسائے چک آن، منا شَبْتے رُوچے اهتیار هم هست.“

دگه مُنډيۍ ذرهېکشی

(مَتَا ۹: ۱۲-۱۴؛ لوقا ۶: ۱۱-۱۲)

۱ دگه رنده، ایسا کنیسها شت. اودا مرده هست ات که دستی هُشک و مُنډ ات. ۲ نِشتگین مردم ایسائے انتظار و ودارا اتنت که اگن اے مرده دستا شمېهڼے روچا ذراه بکنت، گړا ما آییۍ سرا شَبَتۍ روچا کار کنگۍ بهتاما جت کښن. ۳ ایسایا گون مُنډین مردا گوشت: ”بیا دیم بوشت.“ ۴ رندا گون آ نِشتگین مردمان گوشتی: ”شَبَتۍ روچا، نیکی کنگ رنوا انت یا بدی؟ انسانۍ زندۍ رَکینګ یا کُشګ و گار کنگ؟“ آ بیتوار بوتنت. ۵ ایسایا په زهر چارتن، چیا که چه آیانی سِنگدلیا سک پدرد بوت. گون آ مردا گوشتی: ”دستا شهار دۍ!“ آیا دست شهار دات و دستی وش و ذراه بوت. ۶ گړا پریسی دنا شتنت و په ایسائے کوشارینګا گون هیرودیان شور و سلاهش بُنگیچ کرت.

بازین مردمۍ ایسائے رندا راه گیت

(لوقا ۱۷: ۱۶-۱۹)

۷ ایسا چه مردمان دور، گون وتی مریدان گورمۍ لمبا شت. بازین جلیلی مردمۍ آییۍ پدا رنوان بوت. ۸ چه یهودیۍ، اورشلیم، اِدومیۍ و اُردنۍ کئورۍ آ دستا هم بازین مردمۍ مچ بوت، سور و سیدونۍ چپ و چاگردۍ نندوک هم اتکنت. چیا که آیان ایسائے مَوْجْزْهانی بارنوا اِشکتگات. ۹ ایسایا گون مریدان گوشت، بوجیګه په آیا تیار بکنت تانکه چه بازین مردمانی مچۍ انګر و آشوپا دور بیت. ۱۰ آیا بازین مردمۍ وش و ذراه کرتگات، پمیشکا نادرهین مردم په آییۍ دست پر کنگا، تیلانک دئیان، دیم کنزان اتنت. ۱۱ همایان که جن

پر آت، وهدے ایسایش دیست آیئے پادان کپنت، کوگارش کرت و گوشتش: ”تئو هْدائے چک ائے.“ (۱۲) ایسایا هکم دانت: ”گوْن گسا مگوْشیت من کئے آن.“

دوازده هاسین کاسدئے گچین کنگ

(مَتّا ۱۰: ۱-۲؛ لوقا ۱۲: ۱۶-۱۷)

(۱۳) رندا، ایسا کوھئے سرا سر کپت و چه وتی مریدان لهتینی همودا لوْث و آ ایسائے کِرا آتکنت. (۱۴) ایسایا چه آیان دوازده گس گچین کرت و وتی هاسین کاسد نامینتنت، تانکه گوْن آییا همراه بنت و آیان په وشین مستاگئے شنگ کنگا رئوان بکنت. (۱۵) جن کَشگئے اهتیارى هم دانت. (۱۶) آ دوازدهینانی نام اِش آنت: شَمون که ایسایا آیئے دومی نام، ”پِئْرُس“ پر بست، (۱۷) زبديئے چک، آکوب و آیئے برات یوهنا که ایسایا ”گُرد و گِرؤکئے چک“ نام پر بستنت، (۱۸) اَنْدرياس، پيليپس، برتولوما، مَتّا، توما، هَلپيئے چک آکوب، تَدّا، سَرمچارين شَمون و (۱۹) يهودا اِسکريوتی که رندا ایسایى دُرؤهگى و دژمنانى دستا دئیگی آت.

ایسا و بلزبول

(مَتّا ۲۲: ۱۲-۳۲؛ لوقا ۱۴: ۱۱-۲۳)

(۲۰) رندا، ایسا لوگا آتک و اوْدا مردم همینچک باز آت که ایسا و آیئے مریدان ورگئے مؤه هم نرست. (۲۱) وهدے آیئے سیاد و وارس سهیگ بوتنت، آیئے برگا آتکنت، چیا که لهتینا گوشتگ آت که آ سار نه انت. (۲۲) چه اورشلیما آتکگین شَریتئے زانوگران هم اَنچش گوشتگ آت که ایسایا جن پر و گوْن جَنانی سردار بلزبولئے سروکيا، جَنان کَشیت. (۲۳) گُرا ایسایا آ لوْثنت، مِسالی دات و گوشتی:

”شئیتان، چوَن شئیتانا کشت و در کرت کنت؟“ (۲۴) اگن یک مُلکيا ناتپاکي بیت، آ مُلک برجاهَ نمایت و (۲۵) اگن یک لَوگيئے مردم و تمان و ت ناتپاک بِنْت، آ لَوگ هم پَشت نکپیت. (۲۶) همے دُولا، اگن شئیتانئے و تى جندئے هلاپا بؤشتیت، گار و بیگواهَ بیت. اے آبیئے هلاسی انت. (۲۷) یک زؤراورین مردمیئے لَوگا هچکس نپتریت و آبیئے لَوگا پُل و پانچ کرت نکنت، تان و هدے که هما زؤراورین مردما مگیپت و مبندیت. رندا آبیئے لَوگا پُل و پانچ کرت کنت. (۲۸) باور کنیت که مردمانی گناه و کُپر بکشگ بِنْت، (۲۹) بله هما که هُدائے پاکین رو هئے هلاپا کُپر کنت، هچبر پهل کنگ نبیت و ابدی گنهکار مایت. (۳۰) ایسایا پمیشکا چش گوشت که آگوشگا آنت، ایسایا جئے سرا انت.

ایسائے مات و برات

(مَتّا ۱۲: ۴۶-۵۰؛ لوقا ۸: ۱۹-۲۱)

(۳۱) ایسائے مات و برات آتک و دُنا اوشتانت، کُلو و پیگامش رنوان دات که ایسا آیانی کُرا بیئیت. (۳۲) بازیں مردمے آبیئے چپ و چاگردا نشتگات و هالیش دات: ”تئی مات و برات دُنا اوشتاتگ و ترا لوئنت.“ (۳۳) ایسایا آیانی پَسُوا جُست کرت: ”منی مات و برات کئے آنت؟“ (۳۴) نون ایسایا نشتگین مردمانی نیمگا چارت و گوشتی: ”منی مات و برات ایش آنت! (۳۵) آ که هُدائے واهگ و رزائے سرا کار کننت، هما منی مات و برات و گهار آنت.“

تَهم چنڈگئے مسال

(مَتّا ۱۳: ۱-۱۷؛ لوقا ۸: ۴-۱۰)

۱) ایسا پدا مَزَن گورمے کِرا، مردمان درس و سَبک دئیگا اَت. آییئے چپ و چاگردا همینچک مردم مِچ بوت که آ بوجیگیا سوار بوت و کَمکے آ گشتر کِنزت. سَجّهین مردم گورمے تئیا با اوشتاتگ اَنت. ۲) گِزا آییَا مردم گون دَرور و مِسالان بازین درس و سَبکے دانت. گوشتی: ۳) ”گوشت داریت. یک دِهکانے په تهمئے چَنډگا شت، ۴) تهمانی چَنډگئے وهدا کَمکے تهم راهئے سرا رتک و بالی مُرگان چت و وارتن. ۵) کَمے تهم دَل و دَوکانی سرا رتک که اودا هاک کَم اَت، پمیشکا زوت رُست و سبز بوتنت، چیا که دگار تلگ اَت. ۶) بله چه روچئے ترندین گرمیا گیمُرت و هُشک بوتنت، چیا که آیانی ریشگ و وَندال، زمینا جُهل نشتگ اَنت. ۷) کَمے تهم شَز و چِرگانی تها هم رتک، شَزان آیانی رُست و رُدوم داشت و آ بیبر و بیسَمَر منتنت. ۸) دگه کَمے تهم، شَرین زمینا رتک، آ شَر رُست و مزن بوتنت، جاهے سی سَری، جاهے شست سَری و جاهے سَد سَری هوَشگ و بَرش کرت.“ ۹) پدا گوشتی: ”هرکسا په اِشکنگا گوشت پر، بِشکنت.“

۱۰) وهدے مردم شتنت و ایسا تهنّا مَنت، گِزا دوازدهین مرید و اے دگه همراهان، چه آییَا اے مِسالانی مانا جُست کرت. ۱۱) ایسایا پَسَو دات: ”هدائے بادشاهیئے راز شمارا بکشگ بوتگ، بله آ که منی راهئے رَندگیریا نکنت، اے چیز په آیان هُشکین مِسال و دَرور اَنت و بَس، ۱۲) تانکه:

« گون چَمّان بچارنت، بله مگدنت»

« گون گوشتان بِشکنت، بله سَرکچ مئورنت،»

« هدائے نیمگا پر مترنت و بکشگ مَبنت.“»

تهم چَنډگئے مِسالے مکسد

(۱۳) پدا گوشتی: ”اگن شما اے مسالا سَرکِچ نَوَرِیت، گِڑا آدگه مِسالان چوَن زانت کِنیّت؟ (۱۴) تْهم چَنڈوک هما اِنْت که هُداے هبرا کِشیت. (۱۵) لهتِین مردم راهے سرا رتکِگِین تْهمے ڈئولا اِنْت. هُداے گال و هبر که اوډا کِشگ بیت، هما دمانا شِئیتان کِنیّت و چه آیانی دلا کِشْتگِین هبرا دَر کِنت و بارت. (۱۶) همے ڈئولا، آ تْهم که ډل و ډوکانی سرا رتکِنت، هما مردمانی مِسال اِنْت که هُداے هبرا گوَش دارنْت و هما دمانا په گل و شادهی مَنْتی، (۱۷) بله په اے سَوَبا که رِیشگ و وَنډالِش نَجْتگ، هُداے کَلو آیانی دلا، تان دِیرا نمانیت و جاگَه نکِنت. وهده په هُداے گال و هبرانیگی سَگی و آزارے برسِیتِش، هما دمانا چه راها نْگَلنْت و کِپنْت. (۱۸) آ تْهم که شِرْ و ډَنگِرائی نیاما رِیچگ بوتنْت، هما مردم اِنْت که هُداے گال و هبرا گوَش دارنْت (۱۹) بله دنیایی پَرِیشانی و مال و زَرَّے هرس و جوْپَه و آدگه چِیزانی لوْٹ و واهگ آیان رَد دِئینْت و نِئیلنْت هُداے هبر سبز بترِیت و بَر و بَرورد بدنْت. (۲۰) آ تْهم که شَرِین زمینا رتکِنت، هما مردم اِنْت که هُداے هبرا اِشکننْت و مَنْت، بَر و بَرورد دِئینْت، لهتِین سی سَری، لهتِین شست سَری و لهتِین سد سَری.“

چراگے مِسال

(لوقا ۸: ۱۶-۱۸)

(۲۱) ایسایا مِسال دِئِیانا گوشت: ”کے روکِین چراگا تْگار، یا تْهتْے چِیرا چِیر دِنْت؟ چراگا چراگدانے سرا اِیر نکنْت؟ (۲۲) آ چِیز که چِیر اِنْت، زاهر و پَدَر بئیگی اِنْت و آ هبر که پناه و اَندِیم اِنْت، اَشکار و دِیمدرا بئیگی اِنْت. (۲۳) هرگسا په اِشکنگا گوَش پَر، بِشکنْت.“

(۲۴) پدا گوشتی: ”دلگوښ کنیت که شما چه اِشکنیت. گوڼ هر کئیل و پئیمانہیا که بدئیت، گوڼ هما کئیلا شمارا دئیک بیت. اَنگت گیشتر هم شمارا رسیت. (۲۵) کسِیا که چیزے هست، آيا گیشتر دئیک بیت و کسِیا که نیست، چه آيا هما که هست انتی هم پچ گرگ بیت.“

تھمے که بُجیت و سبز بیت

(۲۶) ایسایا گوشت: ”هُدائے بادشاهی، اَنچش اِنْت که کسے ڈگارا تھم بکشیت. (۲۷) شپا بوپسیت و روچا آگه ببیت. بله تھم اَنچش رُدت و مزَن بنت که دِهکان وَت نزانت چه پئیمَا و چوَنکا چُش بوت. (۲۸) بے کسِیئے کُمکا ڈگار، کِشتگِین تھما په بَر و بَروردَ رسیْنیت. اے دُولَا: پیسرا تاک، پدا هوشگ و رندا هوشگئے تها دانگ. (۲۹) وهده کِشارئے بَر رَسیت، دِهکان داسا سوْهان کنت، چیا که روڼ و موشے وهده آتکگ.“

کسترین تھمے مِسال

(مَتَا ۱۳: ۳۱-۳۲؛ لوقا ۱۸: ۱۹-۱۹)

(۳۰) پدا ایسایا گوشت: ”په هُدائے بادشاهی، چوَنین دَرورے بیارین و چوَنین مِساله په آییئے بیانا پیش بکنین؟ (۳۱) هُدائے بادشاهی، ئیلکاهئے تھمے دُولَا اِنْت. زمينا کِشگی تھمانی تها چه سَجْهینان کسترین اِنْت. (۳۲) بله کِشگ که بوت، رُدیت و چه آدگه سبزگان بُرزتَر بیت، شاه و لمبی اَنچش مزَن بنت که بالی مُرگ، آییئے تاک و ئالانی ساهاگا کُدوه و کُدام بندنت.“ (۳۳) ایسایا هُدائے هبر اَنچین مِسال و دَرورانی تها گوڼ آيان درشان کرتنت که آ سرید بوت بکننت. (۳۴) بے دَرور و مِسالان هچ هبری نکرت، بله وهده گوڼ وتی مریدان تها بوت، گُرا

سَجَّهَيْنِ مِسَالِي پِه آيان مانا کرتنت.

توپانے ايرموش کنگ

(مَتَا ۸: ۲۳-۲۷؛ لوقا ۸: ۲۲-۲۵)

۳۵ هما روچا، بېگاها، ايسايا گون وتی مريدان گوشت: ”بيايت گورمے دومی
نيمگا رنوين.“ ۳۶ آيان چه مردمان رُکست گيت، هما بوجيگا که ايسا نشتگ ات
سوار بوتنت و ايسا اش گون وت برت. دگه لهتين بوجيگ هم آيانی همراه ات. ۳۷
دير نگوست که مزين سیه گواتيا سر کرت و مستين چنول و مئوجان بوجيگ
چه آيا پُر کرت. ۳۸ ايسايا، سرجاهے سرے چيرا ات و بوجيگے پُشتی نيمگا،
واب ات. گزا مريدان، چه و ابا آگه کرت و گوشتش: ”او استاد! ترا مے هيال هچ
گور نه انت که ما اير بُگگی و مرگی اين؟“ ۳۹ آ چه و ابا آگه بوت، گواتی هگل
دات و گون گورما گوشتی: ”ايرموش! بس کن!“ گزا گوات کيت و چنول و مئوج
آرام گيتنت. ۴۰ پدا گون وتی مريدان گوشتی: ”شمارا په چه تُرسيت؟ انگت
باور نکنيْت؟“ ۴۱ آيان سک تُرست و وت مان و تا گوشتش: ”اے چونين مردمے
که گوات و چنول هم اشيے هکما مَنت؟“

جني گنوكيے ذره بکشی

(مَتَا ۸: ۲۸-۳۴؛ لوقا ۸: ۲۶-۳۹)

۱ ايسا و آيے مريد، جليلے مَزَن گورمے دومی پهنا تا گراسياني سرډگارا
رستنت. ۲ وهدے ايسا چه بوجيگا اير آتک، هما دمانا يک مردے که جني پر
آتی، چه کبرستانا در آتک و گون آيا دُچار کيت. ۳ آ، کبرستانا جهمند ات و

همینچک زوری مان ات که هچکسا آیینه دست و پاد گون زمزلا هم کنيد کرت
 نکرتنت. (۴) پیسرا باز رندا مردمان کنيد کرتگات، بله آيا زمزلا پروشتگاتنت
 و هچکسا آیینه گر و دارنه واک و توان نيست ات. (۵) آ، شپ و روچ کبرستان و
 کوها نشتگات، کوگار و چيهالي جت و وتا گون ډوک و سнга ټپيگي کرت. (۶)
 انچش که ايسايي چه دورا ديست، تچانا آیینه نيماگ آتک و ايسائے پادان کيت.
 (۷) گون کوگار و چيهالي گوستي: ”ايسا، او مزن شانيں هداي چک! ترا گون من
 چه کار انت؟ ترا هداي سئوگند انت، منا آزاب مدئي.“ (۸) چيا که ايسايا
 گوستگات: ”او پليتين رو! اے مردا يله دئي.“ (۹) ايسايا چه آيا جست کرت:
 ”تئي نام کئي انت؟“ آيا پسو دات: ”مني نام ’لشکر‘ انت، چيا که ما باز ايں.“
 (۱۰) پدا آيا گون ايسايا باز رندا مئت و زاري کرت که ”مارا چه اے سردگارا در
 مکن.“

(۱۱) همودا جُمپينه سرا، هوگاني مزنيں رمگي چرگا ات. (۱۲) چنان دزبندي
 کرت و گوشت: ”مارا راه بدئي تانکه همي هوگاني جسما پُترين.“ (۱۳) ايسايا
 اجازت دانت. گرا، جن در آتکت و هوگاني جسما پُترنت. هوگاني رمگ که دو
 هزاره کساسا ات، چه جُمپا جهلگا اير کپانا گورما بکت. (۱۴) گرا، هوگاني شوانگ
 شهر و ميتگان تکت و مردمش اے بارنوا هال دانت. وهده مردمان اے هبر
 اشکت، آتکت تان گون وتي جندئي چمان اے سرگوستا بگندنت. (۱۵) ايسائے
 گورا که آتکت ديسيتش، هما مرد که پيسرا چنان گنوک کرتگات، همدا نشتگ، پچ
 و پوښاکي گورا و په هوښ و سار انت. نون ټریش دلا نشت. (۱۶) آ که وت
 چمديستين شاهد انت، کسه اش کرت که جني گنوک چونکا هوښ و سار بوتگ و
 هوک چه پيما گورما بکتگ انت. (۱۷) گرا مردمان گون ايسايا دزبندي کرت که
 آياني سردگارا يله بدنت و برنوت.

١٨ وهدے ایسا بوجیگا سوار بئیگا ات، آ مردا که چنا یله داتگ ات، دزبندی کرت: ”منا وتی همراه کن.“ ١٩ بله ایسایا اجازت ندات و گوشتی: ”لوگا برئو و وتی مردمان هال بدئی که هداوندا په تئو چوئین کارے کرتگ و تئی سرا چوئن بزگی بوتگ.“ ٢٠ گزا، آ مرد شت و هر کارے که ایسایا په اییا کرتگ ات، دیکاپولیسے سرڈگارے مردمی هال داتنت. سجھین مهلوک، هبگه و هئیران بوت.

ایسا جنینیا ذراه و جنگیا زندگ کنت

(متا ٩: ١٨-٢٦؛ لوکا ٨: ٤٠-٥٦)

٢١ وهدے ایسا پدا بوجیگا سوار بوت و گورمے آ دستا شت، تئیابے کرا، مردمانی مزین رُمبے آییے چپ و چاگردا مچ بوت. ٢٢ یائروس نامین مردے که کنیسههے مستر ات، همودا اتک و گوئن ایسائے گندگا، آییے پادان کپت. ٢٣ گوئن اییا دزبندی ای کرت که ”منی جنگ مَرکیگ انت. بیا و وتی دستا آییے سرا ایر مُش، تانکه ذراه ببیت و زندگ بمانیت.“ ٢٤ ایسا آییے همراه بوت و شت. دگه بازیڼ رُمبے مردم هم، انگر کنان گوئن اییا رئوان بوت.

٢٥ مردمانی رُمبا جنینے گوئن ات که دوازده سال ات آییے هوئن بند نبوتگ ات و ٢٦ چه بازیڼ داکتران په وتی إلجا مزین رنجه کشتگ اتی و سجھین زَر و مالی هم باهینتگ اتنت، بله ذراه بئیگے بدلا ناجوژتر بوتگ ات. ٢٧ اییا پیسرا ایسائے بارئوا اشکتگ ات و نون چه مردمانی نیاما ایسائے پُشتا اتک و آییے کباهی دست جت. ٢٨ چیا که آییے ستک و باور إش ات که اگن ایسائے پُچان هم دست پر بکنان، ذراه بان. ٢٩ انچشی کرت، هما دمانا هوئن بند بوت و چه وتی جسمے هالتا سرپد بوت که ذراه انت. ٣٠ ایسایا زوت زانت که یک واک و

کدرتے چه آييا در آتگ. گړا آييا مردمانی نيټمگا چک ترينت و جُستی کرت: ”کئيا منی پُچ دست جنتت؟“ (۳۱) مريدان گوشت: ”او واجه! وت گندگا اے که مردمان ترا چوَن اَنگر کرتگ، اَنگت هم جُست کُنْئے: ’کئيا منی پُچ دست جنتت؟‘“ (۳۲) ايسا اَنگت چارپن نيټمگان چارگا ات که کئيا اے کار کرتگ. (۳۳) بله هما جنيئا که اے کار کرتگ ات، زانتی که آييا چوَن بوتگ و په تُرس و لَرز آتک، ايسائے پادان کپت و اے کارئے راستين هبر و هالی دانتت. (۳۴) ايسايا گوَن آييا گوشت: ”او منی جنک! تئیی سَتک و باورا ترا رَکينَتگ، په وشی و سلامتی برئو و چه وتی ناجوړيا دَراه بيئے.“

(۳۵) ايسا اَنگت هبرا ات که چه کنيسهئے مسترئے لوگا، مردمے آتک و يائروسی هال دات که ”تئیی جنک مُرتگ، نون په چه استاد گيشتر دلسياه کُنْئے؟“ (۳۶) ايسايا آيانی هبرانی نيټمگا دلگوښ نکرت و گوَن کنيسهئے مسترا گوشتی: ”مُترس، باور کن.“ (۳۷) چه پُترس، آکوب و آيئے برات يوهنایا آييد، دگه هچگسا همراهيئے اجازتی ندات. (۳۸) وهده کنيسهئے مسترئے لوگا آتکنت، ديسَيش که بلاهين شور و ولولھے، مردم گريوگ و موَتک آرگا انت. (۳۹) لوگا پُترت و گوشتی: ”چيا شور کنييت و گريوويت؟ چک نمُرتگ، بس واب انت.“ (۴۰) مردمان گوَن اے هبرانی اشکنگا ريشکندے جت، بله ايسايا چه هما بانا که جنک اوډا ات، سَجْهين مردم در کرتنت و گوَن جنکئے پت و مات و وتی سنيين مريدان هموډا شت. (۴۱) ايسايا جنکئے دست گپت و گوشتی: »تليتا کُم!« بزان: او جنکک! پاد آ. (۴۲) جنک هما دمانا پاد آتک و ترگا لگت. اُمري دوازه سال ات. آدم که گوَن انتت سک هئيران بوتنت. (۴۳) ايسايا په ثرندي هُکم کرتنت: ”اے هبرا گوَن هچگسا مگوَشييت“ و گوشتی: ”جنکا وراک بدئييت.“

ايسا پدا ناسرَها پر تریت

- ۱) رندا، ایسا چه اوډا در آتک و مریدانی همراهیا وتی جندئ شہرا آتک. ۲)
- شَبْتئے رُوچ که بوت، کَنیْسَه شت و مردمانی تالیم دئیگی بُنگیچ کرت. چه آییئے درس و سَبگان بازیڼ مردمے هئیران بوت و گوڼ یکدگرا گوشتش: ”اے هبر اشیا چه کجا آورتگ انت و اے زانت و زانگ کئیا داتگ؟ اے ڈولین آجین کارانی کنگئے واک و توانی چه کجا رستگ؟ ۳) اے هما دارتراش نه انت که مَریمئے بچ و آکوب، یوشا، یهودا و شَمونئے برات انت؟ آییئے گهار هم همدا مئے شہرا جهمند نه انت؟“ گزا آیان بد آتک و ایسایش نمئت. ۴) ایسایا گوڼ آیان گوشت: ”هچ نبییا وتی شهر و هنکینا، وتی لوگا و وتی سیاد و وارسانی نیاما شرپ نیست.“
- ۵) آییایا اوډا بازیڼ مؤجزه پیش داشت نکرت، بس لهتین نادراھئے سرا دستی پر مُشت و ذراھی کرتنت. ۶) ایسا، چه آییانی ناباوریا هئیران ات.

ایسا دوازدهین کاسدان رنوان دنت

- رندا، ایسایا اے دگه میټگ و آبادیان تر و گرد کرت و مردمی سبک دانتنت. ۷)
- دوازدهین کاسدی لوټنت و دو دوا رنوان کرتنت، جن و پلیتین روھانی در کنگئے واک و اھتیارۍ هم دانتنت و ۸) گوشتی: ”تر و گردئے وهدا، گوڼ وت ابید چه اسا و دزلتیا دگه هچ مبریت، نه نان و نه تورگ و توشگ، نه وتی لانکبدانی تھا زر. ۹) کئوش پادا کنیت، بله چه گورئے جامگا ابید، دگه گیشین پوشاک مزوریت. ۱۰) هرکسیئے لوگا که رنویت، تان شمئے کار هلاس نبیت، هما لوگا بداریت. ۱۱) هر جاہ که مردم شمارا وشاتک نکننت و شمئے هبران گوشت ندارنت، چه اوډا در کپیټ و در کپیگئے وهدا، وتی پادانی دنز و هاکان بچندیت، تان آییانی

هلاپا شاهديے بيت که شما هُدائے کَلو په آيان رسيښتگ. “ (۱۲) گڙا، مريد شتنت و جارِش جت که مردم چه وتی بدین کاران پشومان بښت و تئوبه بکننت. (۱۳) آيان بازين جنی گنوکے سار کرت و بازين نادرهه ټپل پر مُشت و ذراه کرت.

پاکشودوکين يهياے کُشگ

(مَتَا ۱۴: ۱-۱۲؛ لوقا ۹: ۷-۹)

(۱۴) ايسائے اے کارانی هال و هبر هيروديس بادشاهه گؤشا رست، چيا که ايسائے نام نون پُرتنوار بوتگ آت. لهتینے گمان آت، اے هما پاکشودوکين يهيا انت که پدا چه مُردگان زندگ بوتگ، پميشکا چُشين اَجگايی و مَوْجْزهان کنت. (۱۵) لهتينا گوشت: ”إلياس نبی انت که پدا آتکگ،“ آدگران گوشت: ”اے، گوستگين پئيگمبرانی دُولا يک پئيگمبرے.“ (۱۶) گون اے هبرانی اِشکنگا هيروديسا گوشت: ”اے هما يهيا انت که من سر بُرتگ، بله نون پدا زندگ بوتگ.“

(۱۷) يهياے کُشگے کسه چُش آت که هيروديسا، يهياے گرگ و بندی کنگے هُکم وت داتگات، چيا که هيروديسا گون وتی برات، پيليپُسے جنا، که نامی هيروديا آت، سور کرتگات. (۱۸) يهيايا اے هبرے سرا هيروديس مئيارگ کرتگات و گوشتگ آتی که شريتا رثوا نه انت کسه گون وتی زندگين براتے جنا سانگ و سور بکننت. (۱۹) پميشکا، هيروديايا گون يهيايا باز هَسَد و کينگ هستات و لوټتی آيا بکوشارينيت، بله اے کار چه آيیے دزرسا دور آت، (۲۰) چيا که هيروديسا زانتگات يهيا پهريزکار و پاکين مردمے و چه آيا تُرستی. پميشکا گوشتگ آتی کسه آيا آزارے مرسيښت. باز برا، آچه يهياے هبرانی گوشت دارگا نگران و پريشان بوتگات بله انگت آيا دُوست بوت که يهياے هبران بشکنت.

٢١) آهرا، هيروديايا گوم و گيگين وهد و موه رست. هيروديسا په وتي
 سالگرها، مزين جشنه گپت و سجهين درباري، پئوجي سرمستر و جليله مير و
 مستر لوئتگ اتنت. ٢٢) هما وهدا، هيروديايه جنگ مجلسا آتک، ناچ و شهبتي
 گپت و هيروديس و آبييه مهماني وشدل کرتنت. بادشاهه چه گلا گون جنگا
 گوشت: ”هرچه تئيه دل لوئيت بگوش، من ترا دئيان.“ ٢٣) سئوگندي وارت و
 گوشتي: ”هرچه لوئيه، بلوٹ، ثره مني بادشاهيه نيما.“ ٢٤) جنگ در آتک، وتي
 ماتيه کړا شت و جستي کرت: ”چه بلوٹان؟“ ماتا گوشت: ”پاکشودوکين يهياه
 سرا بلوٹ.“ ٢٥) گړا آزوت زوٹا پرترت، بادشاهه کړا آتک و گوشتي: ”من
 پاکشودوکين يهياهه سرا تبکيه تها لوٹان، هه ائون.“ ٢٦) هيروديس بادشاه
 سک پريشان بوت، بله آيا مهماناني ديم سئوگند وارتگات و جنگي ليز داتگات.
 ٢٧) پميشکا جلادي هکم کرت: ”زندانا برئو، يهياهه سرا بر، تبکيه تها کن و بيار.“
 جلاد، بنديجاها شت، يهياهه سري برت و ٢٨) تبکيه تها په جنگا اورت و رسيئت.
 جنگا سر برت و وتي ماتارا دات. ٢٩) وهده يهياهه مريد سهيگ بوتنت، آتکنت،
 جونش برت و گبر کرت.

پنج هزار مردما وراک دئيه

(متا ١٣: ١٤-٢١؛ لوقا ١٠: ٩-١٧؛ يوهنا ١: ٦-١٣)

٣٠) ايسائه کاسد، آبييه گورا پرترتنت و وتي سجهين کرتگين کار و داتگين
 تاليمه بارئوا ايسايش هال دات. ٣١) آيا گوشت: ”بيايت يک گستاين جاگه
 رئوين تانکه تها بيين و شما کمه آرام بکنييت.“ چيا که آ وهدا مردماني رئو و آ،
 همينچک باز ات که آيان په ورگا هم موه نرست. ٣٢) آ، بوجيگيا نشنت و يک
 گستاين جاگه شتنت تانکه تها بنت. ٣٣) رئوگه وهدا، بازين مردميا آديستنت

و پَجَاهِش اورتنت و مردم چه سَجَّهين شهران پيادکا هما جاگها شتنت و چه ايسا و مريدان پيسر اودا سر بوتنت. (۳۴) وهدے ايسا چه بوجيگا اير کيت و مردمانی مزين مچي اي ديست، آيانی سرا بزگی بوت، چيا که آبيشپانکين پسانی دئولا آنتت. گزا آيان بازين چيزيے تاليم دئيگا لگت. (۳۵) روئندا، مريد آتکت و گوشتش: ”نون بيوهد انت و اے گستاين جاگھے. (۳۶) مردمان بگوش تان اے کر و گورانی ميتگ و بازاران برئونت و په وت ورد و وراک بگرت.“ (۳۷) بله ايسايا گوشت: ”شما وت آيان وراک بدئييت.“ مريدان درآينت: ”گزا ما برئوين و دو سد دينارے نغن بگرين و اشان بدئيين که بورنت؟“ (۳۸) آيا جُست گيت: ”شمارا چنت نان گون؟ برئويت بچاريت.“ آيان پت و پدا آتک و گوشتش: ”مے کرا پنچ نغن و دو ماهيگ هست.“

(۳۹) آيا هکم کرت: ”مردمان سبزگين کاهانی پتے سرا بنداريئت.“ (۴۰) مردم پنجاه پنجاه و سد سدے رُمب و ثوليا نشتنت. (۴۱) ايسايا پنچين نغن و دوين ماهيگ دستا کرتنت، آسمانی چارت و هدائے شگری گيت. رندا نگی چنڈ چنڈ کرت و مريدانی دستا دانت تانکه مردمانی سرا بهرش بکننت. دوين ماهيگی هم سَجَّهينانی سرا بهر کرتنت. (۴۲) سَجَّهين مردمان تان سيرا وارت. (۴۳) مريدان چه سر آتکگين نان و ماهيگان دوازه سَپت پُر کرت. (۴۴) نان ورؤکين مردمانی تها، پنچ هزار مريدن آنتت.

ايسا آپے سرا گام جنت

(مَتَا ۱۴: ۲۲-۳۳؛ يوهنا ۱۶: ۶-۲۱)

(۴۵) ايسايا هما دمانا مريد پرمان دات و گوشتنت: ”تانکه من اے مردمان رُکست کنان، شما بوجيگا سوار بيت و چه من پيسر گورمے دومی پهنا،

بئیت سئیدائے شہرا برئوئیت. (۴۶) مردمانی یله کنگا رند، ایسا په دوا کنگا کوځه سړا سر کپت. (۴۷) روڼندا، مرید بوجیگه تها گورمئ نیاما آنت و ایسا هُشکيا تهنّا آت. (۴۸) دیستی که ټرندین گواته آیانی دیم په دیمّا کَشگا انت و مرید په زهمت و هیلتے هولیگ جنگا انت. گزا شپے چارمی پاسا، ایسا آپے سړا گام جنان، دیم په آیان آتک و لوئتی چه آیانی کَش و کزا بگوزیت. (۴۹) وهدے آیان ایسا آپے سړا گام جنانا دیست، گمانش کرت بلکین روځه و جاک و سلواتش کرت. (۵۰) چیا که سجھینان گون آیپے گندگا باز ټرست. بله ایسایا هما دمانا گون آیان گوشت: ”مټرسیت، اے من آن.“ (۵۱) گزا گون آیان یکجاه بوت و بوجیگا نشت، گوات هم کپت و آرام بوت. مرید هیران و هَبگه منتنت، (۵۲) چیا که آیان انگت ننگے مؤجزه سَرکچ نوارتگ آت، دلش سک و سنگ آت.

نادراہانی ذرهبکشی

(مټا ۱۴: ۳۴-۳۶)

(۵۳) ایسا و مریدان گورم گوازینت و دومی پهناتا گنیسارتے شہرا رستنت و بوجیگش ننگر کرت. (۵۴) انچش که چه بوجیگا ایر کپتنت، مردمان ایسا پجاه آورت. (۵۵) مردم په ډرگ و میدان هر نیمگا شتنت، وتی نادراہ و ناجوړش تھتانی سړا کرتنت و هر جاه که آیان اِشکت ایسا اودا انت، همودا برتنت. (۵۶) ایسا هر شهر و کلگیا که شت، مردمان وتی نادراہ چارراہانی سړا آورتنت و دزبندی اش کرت اجازت بدنت که بیمار آیپے کباهے لمبا دست بجننت. هرگسا که دست پر کرت، وش و ذراہ بوت.

دلیاکی

- ۱) چه اورشلیما آتکگین لهتین پریسی و شریته زانوگر ایسائے کړا مچ بوت.
- ۲) دیستش که ایسائے لهتین مرید گوڼ نششتگین، بزان گوڼ سل و ناپاکین
- دستان وراگ وارت. ۳) چیا که پریسی و سجھین یهودی، تانکه وتی پت و
- پیرکی دینی رهبندے سرا دست مشودنت، وراگ نئورنت. ۴) وهدے چه بازارا
- کاینت، تان ششت و شود مکننت هچ نئورنت و دگه بازیڼ همے دئولین دود و داب
- هستانت چش که، تان وراکی درپ و هیرانان پیسرا مشودنت کارمرز نکنت. ۵)
- پمیښکا، پریسی و شریته زانوگران چه آیا جُست کرت: ”چیا تئی مرید پت و
- پیرکی رهبندانی رندگیریا نکنت و گوڼ سل و ناپاکین دستان وراگ ورننت؟“ ۶)
- آیا گوشت: ”او دورو و دوپوستین مردمان! ایشیا نبیا چه هدائے نیمگا شمے
- بارئوا شر نبشتگ: « اے مردم دپا منا ستا دینت، بله دیش چه من باز دور انت.»
- ۷) « آ مپتا منا پرستش کنت و مردمانی جوړینتگین راه و رهبندان سوچ
- دینت.» ۸) شما هدائے حکم یله داتگان و مردمانی راه و رهبند گپتگ انت.
- ۹) رندا گوشتی: ”شما په وتی دود و رهبندانی کار بندگا هدائے حکمانی یله
- دئیگے شریڼ راهے در گپتگ. ۱۰) چیا که تئوراتے تها موسایا گوشتگ: « وتی
- پت و ماتا شرپ و اژت بدے. هرکس که وتی پت و ماتا زاه و دوا بدنت، باید انت
- کُشگ ببیت.» ۱۱) بله شما مردمان چش سوچ دئیپت که یگے وتی پت و ماتا
- کُمک مکن و بگوښیت: ’پهل کنیټ، آ کُمک که من باید انت شمارا بداتین، هدائے
- راها کُربانیگ کرتگ.‘ ۱۲) شما آ مردما گوڼ اے سر و سوچا، چه وتی پت و ماتے
- کُمک کنگا مکن و منه کنیټ. ۱۳) شما گوڼ وتی دود و رهبندانی برجاه دارگا،
- هدائے هبران ناکار کنیټ و دگه بازیڼ همے دئولین کار کنیټ.

١٤) پدا آييا رُمبے مردم وتی کړا لوټ و گوشتی: ”شما منی هبران گوښ
 بداریت و سرید بیټ. ١٥) چیزے که مردمے لاپا رنوت آييا سل و ناپاک نکنت،
 بله چیزے که چه دلا در کئیت، مردما ناپاک کنت. ١٦) هرگسا په إشکنګا گوښ پر،
 بَشکنت. ١٧) وهدے مردمی یله داتنت و لوګا آتک، مریدان گوشت: ”مارا اے
 مسالے مکسدا سرید کن. ١٨) ایسایا گوشت: ”شما همینکدر ناسرید ایت؟ هچ
 وراکے ورګ مردما سل و ناپاک نکنت، ١٩) چیا که دلا نرئوت، لاپا رنوت و چه
 روتان در کئیت. “گوڼ اے مسالا، آييا گیشینت که سَجْهین ورگی چیز، هلاړ و پاک
 أنت. ٢٠) پدا گیش کنانا گوشتی: ”آ چیز که مردما سل و ناپاک کنت، چه آییے
 دل و درونا چست بیت و آييا ناپاک کنت، ٢١) چش که بدین پګر و هیال، بینګی،
 دُزی، هوڼ و کوښ، زنا، ٢٢) لالچ و تماه، بدواهی، مندر، ویلانکی، هسد، کپر، تکر
 و اهمکی. ٢٣) اے سَجْهین بدی، چه مردمے درونا سرچمګ گرت و مردما سل و
 ناپاک کنت.“

درکومین جنینے باور

(متا ٢١: ١٥-٢٨)

٢٤) ایسا چه اوډا در آتک و سورے سرډګارا شت. اوډا لوګیا شت و نلوټتی که
 گسے آییے ایګا سهیګ بیټ، بله وتا چیر داتی نکرت. ٢٥) جنینے که آییے
 گسانین جنگا جئے پر ات، وهدے ایسائے آيگن هالی اشکت، هما دمانا آتک و آییے
 پادان کپت. ٢٦) اے جنین یونانیے ات و سوریهے دمګ پینیکیا پيدا بوتګ ات.
 آييا ایسا مئت و دزبندی کرت که جئا چه جنگا در بکنت. ٢٧) ایسایا گوشت:
 ”اؤلا باید انت چک ورګ بورنت و سیړ بکننت، چیا که چه چګانی دستا نانے پچ

گرگ و کُچکانی دیم دئور دئیگ شَر نه انت. (۲۸) جنینا گوشت: ”او هداوند! بله کچک هم چکانی پرزؤنگه سرازوکین نگه ئگران ورنه. (۲۹) ایسایا گوشت: ”تو شرین پَسو دات، برئو، تئی جنکه جن در آتکگ. (۳۰) وهده جنین لوگا پر تر، دیستی که جنک تهنه سرا ویتگ و جنا یله داتگ.

گر و لیلین مردیئه ذره بکشی

(۳۱) ایسا، چه سورئه سرذگارا پر تر، سیدونی گوازینت، دیم په جلیله مزن گورم و دیکاپولیسئه سرذگارا آتک و رست. (۳۲) مردمان یک گزین مرده که زبانی هم ل و چچ آت، ایسائه کرا آورت و دزبندی اش کرت که وتی دستا آیه سرا پر بمشیت. (۳۳) ایسایا آ مرد چه مردمانی مچیا یک کره برت و لنکی آیه گوشان مان کرتنت. رندا آیه زبانه سرا لیزی پر مشیت. (۳۴) آسمانه نیمگا چارتی، آه و گینسارته گشت و گوشتی: ”اِفْتَه!“ (بزان ”پچ بئه!“) (۳۵) هما دمانا، مردئه گوش پچ بوتنت، زبانی هم پچ بوت و په شری هبر کنگا لگت. (۳۶) ایسایا، مردم باز گدن کرتنت که گون هچکسا ا بارئوا هچ مگوشت، بله همینچک که آیا په هبر ننگا گدن کرت، مردمان هبر همینکدر گیشتر تالان کرت. (۳۷) مردم باز هیران آنت و گون یکدومیا گوشتش: ”اے چونین آجین نیکن کار کنت، گرانی گوشان پچ کنت و لانی زبانا هم بوجیت.“

چار هزار مردما وراک دئیگ

(مَتَا ۱۵: ۳۲-۳۹)

(۱) هما روچان، یک بره پدا ایسائه گورا مردمانی مزین ربه یکجاه بوت.

آيان وَرد و وراک گون نه ات. پميشکا، آيا و تي مريد لوئنت و گوشتي: (۲) ”منا
 اے مردمانی سرا بَزگ بیت. سئے رُچ انت منی کِرا انت و نون په ورگا هچش
 نيست. (۳) اگن اِشان گون شدیگین لاپا رُکست بکنان، راها تُسنت و کپنت، چیا
 که لهتین چه دورین جاگهان آتکگ. (۴) مريدان پَسئو دات: ”اے بَر و گيابانا په
 اينچک مردمئے وراکا، نان چه کجا بیارین؟“ (۵) آيا چه مريدان جُست کرت:
 ”شمارا چُنت نان گون؟“ گوشتش: ”هیت. (۶) آيا مردم زمينئے سرا نندگئے
 هُکم داتنت، هیتین نانی زرتنت، هُدائے شُگری گپت، چُنډ چُنډی کرت و مريدانی
 دستا داتنتی، تانکه مردمانی دِیما ايرش بکننت. مريدان اُنچش کرت. (۷) آيانی
 کِرا لهتین هُردین ماهیگ هم هست ات. ايسایا ماهیگانی سرا هم هُدائے شُگر گپت
 و گون مريدان گوشتی: ”مردمانی دِیما ايرش کنیت. (۸) سَجْهینان سیرا وارت
 و رندا چه سر آتکگین چُنډان، مريدان هیت سَپت پُر کرت. (۹) آ مردم چار
 هزارئے کساسا اتنت. رندا آيا مردم رُکست کرتنت و (۱۰) رندا گون و تي مريدان
 بوجیگا نشت و دَلمانوتْهئے سردگارا شت.

آسمانی نشانیئے لوئگ

(مَتّا ۱۶: ۱-۴)

(۱۱) لهتین پَریسی ايسائے کِرا آتک و گون آيا گپ و ثرانا نشت، تان آيا
 بچگاسنت و داما دئور بدئینت. گوشتش: ”مارا آسمانی نشانیئے پيش بدار تان باور
 بکنین که ترا هُدایا رئوان داتگ. (۱۲) ايسایا چه دلا آه و گینسارتے کشت و
 گوشتی: ”اے زمانگئے مردم، چیا آسمانی نشانی لوئنت؟ باور کنیت که آيان هچ
 نشانیئے دئیگ نبیت. (۱۳) گُرا ايسایا آشتنت، بوجیگا سوار بوت و دیم په
 گورمئے دومی نیمگا شت.

۱۴) مریدان شُمشتگات گون و ت نان بزورنت. بوجیگا گون آیان یک نانه هس تات و بس. ۱۵) ایسایا هکم کرت و گوشتنت: ”هزار بیت! چه پریسی و هیرودیس بادشاهه همیرا پهریز کنیت.“ ۱۶) آ و ت مان و ت هبر کنگا لگنتت که ”واجه اے هبرا پمیشکا گوشت که ما گون و ت نان نیاورنگ.“ ۱۷) ایسایا زانت و گوشتی: ”چیا جیزگا ایت که ’گون ما نان نیست‘؟ انگت نزانیت و سرپد نبوتگیت، شمے دل اینکدر سک و سنگ أنت؟ ۱۸) شمارا چم پر، گزا په چه نگدیت، گوش پر، بله گوشان پچ نکیت که بشکنیت؟ شما شُمشتگ ۱۹) من چه پیما گون پنچ نگا پنچ هزار مردم سیر کرت و شما چه سر آتکگین نگان، چنت سپت پُر کرت؟“ مریدان پَسُو دات: ”دوازده.“ ۲۰) شما ندیست که من هیت نان چنڈ چنڈ کرت و چار هزار مردما وارت و شما چه سر آتکگین نگانی چندان، چنت سپت پُر کرت؟ آیان پَسُو دات: ”هیت.“ ۲۱) ایسایا گوشت: ”گزا په چه انگت منی هبران سَرکچ نئوریت؟“

ایسا کوریئے چمان رژنا کنت

۲۲) وهده ایسا گون وتی مریدان بئیت سئیدایا سر بوت، یک کورین مردے آییئے کرا آورتش و دزبندی اش کرت که ”وتی دستا اشیئے سرا پر مش.“ ۲۳) ایسایا کورئے دست گپت، چه میتگا دور برت و آییئے چمانی سرا لیزی پر مُشت. رندا وتی دستی آییئے چمانی سرا ایر کرت و جُستی گپت: ”تئو چیزے گندئے؟“ ۲۴) آ مردا سر بُرز کرت و گوشتی: ”مردمان گندگا آن، گوشے درچک أنت که

سُرگا اَنَت. (۲۵) ایسایا پدا وتی دست آییئے چمانی سرا پر مُشتنت، اے رندا،
آییئے چم پکا شَر بوتنت و سَجھین چیزِی شَرِیا دیستنت. (۲۶) نون ایسایا گوشت:
”تچکاتچک وتی لوگا برئو و میتگا مان مَتَر.“

پِترُسے مَنگ و گواهی

(مَتّا ۱۶: ۱۳-۲۰؛ لوقا ۹: ۱۸-۲۱)

(۲۷) ایسا گوَن وتی مریدان دِیم په کئیسَرِیه پیلپیئے کلگان شت. راها، چه
وتی مریدان جُستی کرت: ”منی بارئوا مردم چه گوشت، من کئے آن؟“ (۲۸) آیان
پَسُو دات: ”لهتینَ گوشت تئو پاکشودوکین یهیا ائے، لهتینَ گوشت تئو ایلاس
نبی ائے. دگه لهتینَ گوشت چه آ دگه نبیان یگے ائے.“ (۲۹) گُرا آیا جُست کرت:
”شما وت منی بارئوا چه گوشت، من کئے آن؟“ پِترُسا پَسُو دات: ”تئو مَسِیه
ائے.“ (۳۰) بله آیا هُکم دانت: ”اے هبرا پاشک مکنیت که من مَسِیه آن.“

وتی مَرکُئے بارئوا، ایسائے اولی پِیشگوئی

(مَتّا ۱۶: ۲۱-۲۳؛ لوقا ۹: ۲۲)

(۳۱) رندا، ایسا مریدان تالیم دئِیگا لگت و گوشتی: ”انسائے چک باید انت
بازین سگی و سوری بسگیت. کئومے کماش، مزین دینی پِیشوا و شَریتے زانوگر
آلما آیا مَمَنَت و بکوشاریننت و سئے روچا رند آ پدا زندگ بیت.“ (۳۲) وهده
ایسایا تچکاتچک اے سَجھین هبر کرتنت، پِترُسا آ یک کَرّے برت و گوشتی: ”او
واجه! دگه برے چُشین هبر مکن.“ (۳۳) بله ایسایا چک تَرینت، مریدانی نِیمگا
چارت و پِترُسی هگل دات و گوشتی: ”او شئیتان! چه منی دِیم دور بئے. تئی
هئِیال هُدایی هئِیال نه انت، انسانی هئِیال.“

ایسائے رَندگیری

(مَتّا ۱۶: ۲۴-۲۸؛ لوقا ۹: ۲۳-۲۷)

ایسایا، سَجَّهین مهلوک و مرید لوٲٲنت و گوشتی: ”اگن گسے لوٲٲیت منی رَندگیریا بکنت، باید اِنْت وتی دلے سَجَّهین لوٲ و واهگان یله بدنت و په ساهے ندر کنگا، وتی جندے سَلِیبا بڏا بکنت و منی راها گام بجنت. (۳۵) چیا که، اگن گسے وتی ساهے رَکینگا جُهد بکنت، آییبا باهیْنیت، بله هرکس په من و منی و شین مستاگا وتی ساها باهیْنیت، آییبا رَکینیت. (۳۶) اگن یگیا سَجَّهین دنیا برسیت بله وتی ساها بباهیْنیت، چوین سوبے بارت و چه کت کنت؟ (۳۷) مردم وتی ساها په چه کیمتے بها زرت کنت؟ (۳۸) اگن گسے اے بیوپا و ردکارین اهد و زمانگا چه من و منی هبران لَج بکنت، گزا انسانے چک هم، وهدے هُدائے پاکین پریشتگانی همراهیا گوڼ پتے مزین شان و مژاها پدا کیت، چه آییبا لَج کنت.“

ایسایا گوڼ آیان گوشت: ”باور کنیت، چه شما لهتین که انون ادا اوشتاتگ، تان هُدائے بادشاهیا گوڼ سَجَّهین واک و کدرتا نکندیت، مرکے تاما نچشیت.“

ایسائے دیم و دروشمے دریشناکی

(مَتّا ۱۷: ۱-۱۳؛ لوقا ۹: ۲۷-۳۶)

چه اے هبران شش روچا رند، ایسایا پثرس و آکوب و یوهنا وتی همراه کرت و یک برزین کوھیئے سرا په هلوٲ و اهوٲے برتنت که اودا دگه کس مبيت. آیانی دیم، ایسائے رنگ و دروشم بدل بوت و (۳) آییئے پوْشاک، انچش اسیپت بوتنت که جهائے هچ گدشوْدے گدان اے دئولا اسیپت و جلشکوْک کرت نکنت. (۴) آ وهدی، ایلاس و موسا زاهر بوتنت و گوڼ ایسایا گپ و هبرش کرت. (۵)

پټرُسا گوڼ ایسایا گوشت: ”واجه! مئے ادا بئیک سک شَرِ انت، پل که ما سئے
 ساهگ و کاپار بندین، یگے په تئو، یگے په موسایا و دگرے په ایاسا.“ (۶) پټرُسا
 نزانته چے بگوښیت، چیا که سک تُرسگا آنت. (۷) بله هما دمانا جمبریا آیانی
 سرا ساهگ کرت و تئوارے رُست: ”اے منی دُستین بچِ انت، اشیئے هبران گوښ
 بداریت!“ (۸) اناگت، مریدان چپ و چاگردا چارت، بله ابید چه ایسایا دگه
 هچکسش ندیست.

(۹) چه کوها ایر کیگے وهدا، ایسایا هکم کرتنت: ”تان آ وهدا که انسانے چکا
 چه مُردگان جاه نجتگ، وتی اے دیستگینانی بارئوا هچکسا هال مدئییت.“ (۱۰) آ،
 اے هبرئے سرا به منت و وت مان وت جیژگا آنت که چه مُردگان جاه جنگ و
 زندگ بئیکے مانا چه انت؟ (۱۱) گزا جُستش کرت: ”شَرِیتئے زانوگر چیا گوښت
 که چه مَسیهئے آیگا پیسر، باید انت ایاس نبی بیئیت؟“ (۱۲) ایسایا پَسُو دات:
 ”شَرِیتئے زانوگرانی هبر راست انت که مَسیهئے آیگا پیسر، ایاس نبی پدا کئیت و
 سَجَهِین کاران گوَم و گیگ کنت. بله آسمانی کتابان په چه چُش آتکگ که انسانے
 چک باید انت باز سکی و سوری بسگیت و مردم آییَا مَمَنت؟“ (۱۳) ایاس نبیئے
 بارئوا شمارا بگوښان که آپدا آتک و انچش که هُدائے کتابان پیښگوویی کنگ
 بوتگ، هر دُول آیانی دلا لَوُت، گوڼ آییَا هما دُولش کرت.

جَنی بچکئے ذرهبکشی

(مَتّا ۱۷: ۱۴-۲۱؛ لوکا ۹: ۳۷-۴۳)

(۱۴) وهده ایسا و سئین مرید پر ترّت و اے دگه مریدانی کرا آتکنت،
 مردمانی مزین رُبه دیستش. لهتین شَرِیتئے زانوگر هم همودا ات و گوڼ مریدان
 دَپچاکا ات. (۱۵) انچش که مهلوکا ایسا دیست، باز هئیران بوتنت و تچان تچانا

آييئې نيمگا آتکنت و وشاتکش کرت. (۱۶) آييا جُست کرت: ”شما گوڼ اِشان چه بارئوا دَپجاک کنگا ايت؟“ (۱۷) چه رُمبئې نياما، مرديا پَسئو دات: ”استادا! من وتي بچک تئیی گورا اورتگ. آ هبر کرت نکنت، چيا که يک گنگين روهيئې اسير و بنديگ انت. (۱۸) وهده جَن آييا گيپت، زمينا دئورئ دنت، دپی گپ و گج بيت، دنتان درُشيت و کُنت و هُشک بيت. من گوڼ تئیی مريدان گوشت که اِشيئې جَنّا بگسپت، بله آيان در کرت نکرت.“ (۱۹) ايسايا گوشت: ”او بيباورين نسل و پدريچ! من تان کدينا گوڼ شما بمانان و بسگان؟ چکا مني کرا بياريت!“ (۲۰) گرا بچکش اورت، بله انچش که جئنې چم په ايسايا کپتنت، بچکی پرتک و ژامبلينت و زمينا دئور دات. آ، ليث ورانا گپ و گج بوت. (۲۱) ايسايا چه آييئې پتا جُست کرت: ”چنت وهد انت که اے دئولا انت؟“ پتا پَسئو دات: ”چه کسانيا. (۲۲) باز رندا، جَن آييا په کُشگا آس و آيا دئور دنت. اگن تئیی دستا بوت کنت، ما بزگ اين، مدت کن.“ (۲۳) ايسايا گوشت: ”اگن مني دستا بوت کنت؟ آ که باور کنت، په آييا هر چيز بوت کنت.“ (۲۴) بچکئې پتا هما دمانا کوگار کرت و گوشتی: ”منا باور انت، اگن مني باور نزور انت، کُمک بکن تان پُرزورتر ببیت.“ (۲۵) وهده ايسايا ديست مهلوک چه هر نيمگا تچان آييئې کرا پيداک انت، جتنی هکل دات و گوشتی: ”او گر و ليلين جن! اے بچکا يله دئې و پدا هچبر اِشيئې جسم و جانا مپتر.“ (۲۶) گرا جَنّا کرينزگے جت و بچکی ژامبلينت و يله دات. بچک مُردگئې دئولا کپت. بازيئې گوشتگا ات که بچک مُرتگ. (۲۷) بله ايسايا آييئې دست گپت و پادی کرت. آ پاد اتک و اوشتات. (۲۸) وهده ايسا لوگا رست، مريدان هلوئا چه آييا جُست کرت: ”ما چيا اے بچکئې جَن کُشت نکرت؟“ (۲۹) آييا پَسئو دات: ”اے دئولين جن، بے دوا کنگا در نثيانت.“

ايسائې مرکئې دومي پيشگوئی

۳۰) ایسا و آییئے مریدان آ جاگه یله دات و چه جلیلا گوستنت، بله ایسایا نلوئت گسے بزانت که آ کجا انت، ۳۱) چیا که وتی مریدانی تالیم دئیگا گلایش ات. گوشتی: ”انسائے چک دروهگ بیت و انچین مردمانی دستا دئیگ بیت که گشتنی، بله سئے روچا رند، پدا زندگ بیت و جاه جنت.“ ۳۲) بله مرید آییئے اے هبرا سرید نبوتنت و چه آییآ جست کنگش هم ترست.

مزنی چه انت؟

۳۳) پدا کپرناهومآ اتکنت. وهده ایسا لوگا ات، چه مریدان جستی کرت: ”شما راها چه گوشگا اتیت؟“ ۳۴) بله آیان پسو ندات و بیتوار بوتنت چیا که راها، وت مانوت اے هبرا انتت که ”بارین، مئے نیاما سجھینانی مستر و کماش کئے انت.“ ۳۵) گزا ایسا نشت، دوازدھین مریدی لوئتنت و گوشتی: ”آ کس که مستری لوئیت، باید انت وتا چه سجھینان کستر بزانت و سجھینانی هزمتکار بیت.“ ۳۶) گزا، یک کسانین چکے آیان نیاما اوشتارینتی، بڈا کرت و گوشتی: ۳۷) ”هرکس په منی ناما، گوئن وشواهیگی اے ڈولین چکے وتی گورا بداریت، بزان آییآ منا داشتگ. هرکس منا بداریت، بزان هما آسمانی پتی داشتگ که منا راهی داتگ.“

آ که مئے بدواه نه انت، گوئن ما انت

۳۸) یوهنایا گوئن ایسایا گوشت: ”استاد! ما یک مردے دیست که گوئن تئی

نامنۍ گرگا، چه مردمان پلټين روه در كنت، بله ما آمکن و مننه کرت، چيا كه آچه
 ما نه ات. (۳۹) ايسايا گوشت: ”نه، اے کارا مکنيت، چيا كه هرگس گون مني ناما
 مؤجزه و اجگاييه كنت، آوت پدا منا بد گوشت نکنت و (۴۰) آكه مئ بدواه
 نه انت گون ما انت. (۴۱) اگن گسه اے نامنۍ سئوبا شمارا تاسه آپ بدنت كه شما
 مسيهيگ ايت، آلم بزانيټ كه آيا و تي مزرسيټ.

چگاس و هتائے بارئوا

(متا ۱۸: ۶-۱۰؛ لوكا ۱۷: ۱-۲)

(۴۲) هرگس، چه اے كسانكینان كه مني سرا باورمند انت يگيا ديم په گناها
 ببارت، په آيا گهتر انت كه جنټري تاه آيئه گردنا ببندنت و دريايا چگلي
 بدئنت. (۴۳) اگن تئیی دسته ترا ديم په گناها ببارت، آيا بر. چيا كه گون دوین
 دستان دوزهئ دائمی آسا كيگئ بدلا، شرتر همش انت كه گون يك دسته،
 نميرانين زندئ واهند ببئ. (۴۴) (۴۵) اگن تئیی پاده ترا ديم په گناها ببارت، آيا
 بر. چيا كه گون دوین پادان دوزها كيگئ بدلا، شرتر همش انت كه گون يك پاده
 نميرانين زندئ واهند ببئ. (۴۷) اگن تئیی چمه ترا ديم په گناها ببارت، آيا در
 كن. چيا كه گون دوین چمان دوزها كيگئ بدلا، شرتر همش انت كه گون يك چمه
 هدائے بادشاهيا پيترئ، (۴۸) هما دوزه كه اودا وروکين كرم هچبر نمرنت و آس
 هچبر سارت و ايرموش نبيت. (۴۹) چيا كه هرگس چه آسا وادوك كنگ بيت. (۵۰)
 واد شر انت، بله اگن آيئه تام گار ببيت، شما چون آيا پدا وادوك كنيت. شما هم
 وتا وادوك و تامدار بكنيت و گون يكدگرا په سهل و ايمني زند بگوازيټيت.

سور و سئونۍ بارئوا

۱) ایسا، چه اوډا در آتک و دیم په یهودیهه دَمگ و اُردننه کُورنه دومی پهناتا شت. اوډا، پدا مردمانی بازین رُمبه آتک و آیینه کِرا مچ بوت. آ، وتی هیل و آدنه سرا، مردمانی تالیم دئیگا گلایش بوت. ۲) لهتین پریسی آتک و په آیینه چکاسگا جُستش کرت: ”بارین، رنوا انت که مرد وتی جننه تلاک و سئونان بدنت؟“ ۳) ایسایا پَسنو دات: ”موسایا شمارا چه هُکم کرتگ؟“ ۴) آیان پَسنو دات: ”موسایا رزا داتگ که مرد په وتی جننه سئون دئیگا، تلاک نامه بنیسیست و آیا بگیشینیت.“ ۵) نون ایسایا گوشت: ”موسایا په شمئه سِنگدلیه سئوبا اے ڈئولا هُکم داتگ. ۶) بله جهاننه جوژینگه وهدا، « هُدايا انسان مردین و جنین اڈ کرتگ. ۷) » پمیشکا، مرد چه وتی پت و ماتا جتا و گوڼ وتی جنا هور و یکجاه بیت. ۸) « مرد و جن، یک جسم و جان بنت، » اے پیما، نون آ دو نه انت، یک جسم و جانے انت. ۹) پمیشکا، آ که هُدايا یک کرتگ انت، انسان آیان جتا مکت. ۱۰) لوگا که شتنت، مریدان چه آیا اے بارنوا جُست کرت. ۱۱) گوشتی: ”کسه که وتی جنینه سئون و تلاکان دنت و گوڼ دگه جنینیا سور و سانگ کنت بزان که آ، گوڼ وتی نوکین جنا زنا کنگا انت. ۱۲) همه ڈئولا، اگن جنینه چه وتی مردا سئون بگیپت و گوڼ دگه مردیا سانگ و سور بکنت، آ هم زنا کنگا انت.“

ایسا و گسانین چک

۱۳) یک روچه، مردمان وتی گسانین چک، ایسائه کِرا اورتنت که وتی دستا آیانی سرا بمُشیت، بله مریدان نهَر و هگل دانتنت. ۱۴) ایسایا که چش دیست نارزا

بوت و گوڼ مريدان گوشتی: ”چُگان بَلِيت منی کړا بياينت، آيانی دِيما مداريت، چيا که هُدائے بادشاهی اَنچين مردمانیگ انت. (۱۵) شمارا راستين گوشان، آ که هُدائے بادشاهيا چُگانی پئِما مَمَيت، هچبر اوډا پاد اير کرث نکنت.“ (۱۶) رندا ايسايا چُک وتی کُتا نندارينتنت، دستی پر مُشت و برکتی دانتت.

زردارين و رنا و نميرانين زند

(مَتَا ۱۶: ۱۹-۳۰؛ لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

(۱۷) وهدے ايسايا وتی راه گپت و شت، يک مردے تچانا آتک، کونډان کپت و جُستی کرت: ”او نيکين استاد! من چوڼ بکنان که نميرانين زندے واهند بيان؟“ (۱۸) ايسايا گوشت: ”تئو منا ’نيکين‘ په چه گوشتے؟ ايډ چه هدايا، کس نيک نه انت. (۱۹) هُدائے هُکمان هم تئو زانئے: « هوڼ مکن، زنا مکن، دُزی مکن، دروگين شاهدي مدے، دگرے مالا مؤر، وتی پت و ماتا اِرت بدے.“ (۲۰) مردا پَسُو دات: ”او استاد! هُدائے اے هُکم و پرمانان، من چه کسانيا کاربند کنگا آن.“ (۲۱) گُزا، ايسايا په مهرے آيئے نيِمگا چارت و گوشتی: ”ترا اَنگت يک کارے کنگی انت، برئو وتی سَجْهين مال و هستيا بَها کن و زَران گريب و نيَزگارين مردمانی سرا بهر کن، اے پئِما ترا آسمانی گنجے رسيت. گُزا بيا و منی رندگيريا بکن.“ (۲۲) چه اے هبرا، دِيمی پژمرده، گميگ و پریشان بوت و شت. چيا که آ سِير و هَزگارين مردے آت.

(۲۳) ايسايا چارين نيِمگان چارت و گوڼ وتی مريدان گوشتی: ”په مالدارين مردمان، هُدائے بادشاهيا پاد اير کنگ سک گران انت.“ (۲۴) آيئے مريد چه اے هبران هيران بوتنت. ايسايا پدا گوشت: ”او منی چُگان! هُدائے بادشاهيا پاد اير کنگ، سک گران انت. (۲۵) چه سوچنئے دُمکا اُشترے گوزگ وه باز گران انت، بله

هُدائے بادشاهیا، زردارین مردمے رئوگ اَنگت گرانتر انت. (۲۶) مرید، گیشتر
هئیران بوتنت و گوَن یکدومیا گوشتش: ”گُرا کئے رَکَت کنت؟“ (۲۷) ایسایا پدا آ
چارنت و گوشتی: ”په انسانا نبوتنی انت، بله په هُدايا چُش نه انت، چیا که
هُدائے دستا هر چیز بوَت کنت.“

(۲۸) گُرا پئرس گوشتگا لگت: ”ما وتی هر چیز یله داتگ و تنیی رَندگیریا کنگا
این.“ (۲۹) ایسایا پَسَو دات: ”باور کنیت، اگن کَسِیا په من و په منی و شین
مستاگا وتی لوگ، برات و گهار، مات و پت، چُک یا مال و دُگار یله داتگ انت و منی
رَندگیری ای کرتگ، (۳۰) هُدا آیانی بدلا سد برابر گیشتر دنت. همه جهانا، گوَن
سُگی و سوریانی همراهیا، لوگ، برات و گهار، مات، چُک، مال و دُگار آییا رسیت و
آ دگه جهانا هم اَبدمانین زندئے واهند بیت. (۳۱) بله بازیئے که ائولی انت، آهری
بیت و بازیئے که آهری انت، ائولی بیت.“

ایسائے مَرکئے سئیمی پیَشگوویی

(مَتّا ۲۰: ۱۷-۱۹؛ لوقا ۱۸: ۳۱-۳۴)

(۳۲) ایسا پیسر و مرید آییئے رَندا، اورشليمئے نیمگا رئوگا آتنت. مرید، هئیران
و به مانگ آتنت و آ دگه همراهانی دلا، ثرس و بیمے ودی بوتگات. ایسایا آ
دوازدهین مرید کَرِیا برتنت و گوشتی که گوَن آییا چه بئِگی انت. (۳۳) ”نون ما
اورشلیما رئوگا این، اوډا انسانئے چُگا گرنت و مزنین دینی پیَشوا و شَرِیتئے
زانوگرانی دستا دئینت. آییئے مَرکئے هُکما بُرنت و درکئومین مردمانی دستا
دئینتی. (۳۴) درکئومین مردم آییئے سرا ریشکند و مَسکرا کننت، آییئے سر و دِیما
تَه جننت، شَلاک و هئیزرانی جننت و کُشتنی، بله سئے روچا رَند، آ پدا زندگ بیت
و جاَه جنت.“

زېږدۍ دویڼ چک آکوب و یوهنّا، ایسائے کړا آتکنت و گوشتش: ”او استاد! مئے واهگ ایش انت آ چیزا که چه تئو ائون لوئین، په ما بکنی.“ (۳۶) اییا پَسو دات: ”چه لوئیت؟“ (۳۷) گوشتش: ”وهده تئی بادشاهی کئیت، وتی پُرسوکتین دیوانا، چه ما یگیا وتی راستین و آ دگرا چپین نیمگا بندارین.“ (۳۸) ایسایا پَسو دات: ”شما زانیت چه لوگیا ایت. بارین، شمارا اے توان هست، آ جاما که من نوش کنان بنوشت و آ پاکشودیا که من کنان بکنیت؟“ (۳۹) گوشتش: ”جی هئو، اے کارا کرث کنین.“ ایسایا گوشت: ”دیمتر، شمارا اے جام نوشگی و اے پاکشودی هم کنگی انت، (۴۰) بله بزانیته که اے چه منی اجازتا در انت و گوشت نکنان کئے منی راستین و کئے چپین نیمگا نندیت. اے جاگه، همایانیک انت که په آیان گیشینگ بوتگ انت.“ (۴۱) وهده آ دگه دهین مریدان اے هبر اِشکت، آکوب و یوهنّا سړا زهر گپنت. (۴۲) گړا، ایسایا سجهین مرید لوئنت و گوشتی: ”شما زانیت، آ که درکئومانی هاکم زانگ بنت مردمانی سړا هاکمی کنت و کئومانی مستر چپردستانی سړا وتی اهتیارا کار بندنت. (۴۳) بله شما چش مکنت، چه شما هرگس که مزنی لوئیت، باید انت سجهینانی هزمتکار ببیت و (۴۴) چه شما هرگس که مستری لوئیت، سجهینانی گستر و دزبوج ببیت. (۴۵) همه دئولا، انسانے چک نیاتکگ که مردم آییئے هزمتا بکننت، آتکگ که مردمانی هزمتا بکنت و گوڼ وتی ساهئے دئگا، بازیڼیا برگینیت.“

کورین بارتیماووسے ذرهبکشی

٤٦ گڙا، آريهاڻي شهر اٽڪنت. وهڊي ايسا گون وتي مريد و دگه بازين
 مردمانى همراهيا، چه آريهايا در كيگا اٽ، راهي سرا، يگ كورين پنڌوكي
 نشتگات كه نامى بارتيماووس اٽ و تيماووس چك اٽ. ٤٧ وهڊي
 بارتيماووس سهيگ بوت، ايسا ناسري انت كه چه همي راها گوزگا انت، گوانكي
 جت و گوشتي: ”ايسا، او داوود بادشاهي چك! ترا مني سرا بزگ بات.“ ٤٨
 لهتين هگل كنانا گوشت: ”بيئتوار بي!“ بله آيا گيشتر كوگار كرت: ”او داوود
 بادشاهي چك! ترا مني سرا بزگ بات.“ ٤٩ ايسا اوشتات و گوشتي: ”تئوار
 كنيت.“ مردمان آكور تئوار كرت و گوشتش: ”دلا مزن كن! پاد آ، بيا كه ترا تئوار
 كنگا انت.“ ٥٠ بارتيماووسا وتي كباه كر دئور دات، كپي كرت و ايساي گورا
 اٽك. ٥١ ايسايا جست كرت: ”چه لوئي؟ من په تئو چه بكنان؟“ گوشتي: ”او
 استاد! من لوٿان كه دوبر بگندان.“ ٥٢ ايسايا گوشت: ”برئو كه تئي ايمان ترا
 ذراه كرت.“ كور هما دمانا بينا بوت و ايساي همراهيا رٿوان بوت.

په ايساي و شاتكا

(مٽا ١: ٢١-١١؛ لوكا ١٩: ٢٨-٤٠؛ يوهنا ١٢: ١٢-١٩)

١ وهڊي اورشليمي نزيگا، زيتونو كوهي دامن بئيت پاجي و بئيت انيائي
 ميتگان رستنت، گڙا ايسايا دو مريد رٿوان دات و ٢ گوشتي: ”ديمي ميتگا
 برئويت. انچش كه اودا رسيٽ، گرگين هرے گنديٽ كه بستگ. آكرگا انگت
 هچكس سوار نبوتگ. آيا بوجيت و ادا بياريت. ٣ اگن گسيا جست كرت كه
 ’شما چه كنگا ايت، بگوشتيت كه ’واجها اے گرگ پكار انت و پدا زوت پري
 ترينيت.“ ٤ گڙا دوين مريد شتنت و گرگي ديستش كه دروازگي دپا بستگ اٽ.
 ٥ بوتكش. چه اودا اوشتاتگين مردمان لهتين جست كرت: ”شما چه كنگا ايت؟

په چے اے کُرگا بوجیت؟“ ⑥ اُنچش که ایسایا سوچ داتگ آتنت، آیان هما داب
 گوشت. گزا، داتش. ⑦ کُرگش ایسائے کِرا آورت و وتی شال و چادرش آیئے
 پُشتا اِیر کرتنت و ایسا سوار بوت. ⑧ بازیڼیا ایسائے وِشاتک کنگا، آیئے راهئے
 سرا وتی شال و چادر چیرگیجان کرتنت. دگه بازیڼیا، چه مچکدگ و دگاران
 درچکانی ئال و تاک بُرت و راهئے سرا اِیر کرت. ⑨ ایسائے پیشرُمب و پدَرُمبِین
 مردم، کوگار کنانا گوشگا آتنت:

”هوشیانا،

مبارک بات هما که په هداوندئے ناما کئیت!

⑩ شگر انت که مئے بُنپیرک داوودئے بادشاهی پدا برجاه دارگ بیت.

هوشیانا، بُرزین ارشا!“

⑪ گزا ایسا اورشلیما آتک و مزین پرستشگاه شت. اودا، آیا پرستشگاهئے
 چارین کُندانى هر چیز چارت. بله بیوهد آت، پمیشکا گون وتی دوازدهین مریدان
 بُیت آنیایا شت.

انجیرئے درچکئے هُشک بُنیگ

(مّا ۱۸:۲۱-۱۹)

⑫ دومی روچا، وهدے ایسا و آیئے مرید چه بُیت آنیایا در کپتنت، راها ایسا
 شدیگ بوت. ⑬ آیا چه دورا انجیرئے درچکے دیست که تاکی سبز و بز آتنت.
 درچکئے نَزیکا شت تان بگندیت بارین بر انت یا نه. بله وهدے رست، آید چه تاکا

دگه هچي نديست، چيا که انجیرئ برئ مؤسم نه ات. (۱۴) گزا گون درچکا گوشتی: ”چه اد و رند، هچکس چه تئو برئ مئورات.“ اے هبر مریدان اشکت.

چه مزین پرستشگاها سئوداگرانی در کنگ

(مّا ۱۲: ۱۷-۱۹؛ لوکا ۴۵: ۱۹-۴۸؛ یوهّا ۱۳: ۲-۲۲)

(۱۵) انچش که اورشلیما سر بوتنت، ایسا مزین پرستشگاهئ پیشگاه شت و اودا سئوداگر و گراکانی گلینگ و در کنگا گلایش بوت. زر بدل کنوکین سَراپانی ئیبلې چپی کرتنت و کپوت بها کنوکانی کُرسی و تهتگی دئور دانتت. (۱۶) مزین پرستشگاهئ پیشگاه، تاجرانا مالئ برگ و آرگی هم نه اشت. (۱۷) مردمی تالیم دانتت و گوشتی: ”زانا، هُداے کتابا نبیسگ نبوتگ: « منی لوگ سَجْهین کئومانی دوا و پرستشئ جاگه بیت،» بله شما دُربازارے کرتگ.“ (۱۸) وهده مزین دینی پیشوا و شریئت زانوگران اے هبر اشکت، آیینئ کُشگئ جُهدش کرت. بله تُرستش، چیا که سَجْهین مردم چه ایسائے تالیمان هئیران و هبگه اتنت. (۱۹) بیگاه که بوت، ایسا و آیینئ مرید چه شهرا در کپتنت.

انجیرئ درچکئ ابرت

(مّا ۲۰: ۲۱-۲۲)

(۲۰) دومی سُهبا، راها هما انجیرئ درچکش دیست که نون چه بُنا هُشک بوتگ ات. (۲۱) پُترس، ایسائے پیسریگین هبرئ یاتا کیت و گوشتی: ”واجه! بچار، اے درچک که تئو بددواپی کرت گیمرتگ.“ (۲۲) ایسایا پَسئو دات: ”هُداے سرا باور کنیت، (۲۳) شمارا راستین گُوشان، اگن کُسیا سِتک و باور بیت و اے کُوها

بگوښت: 'وتا چه ادا چست کن و دریائے تھا دئور بدئے' و وتی گوښتگین هبرئے سرا دلا شک مئیریت و باور بکنت، آ وهدی په آییآ انچش بیت. (۲۴) پمیشکا شمارا گوښان، هرچه که وتی دوايانی تھا لوښیت، باور کنیت که شمارا رستگ و شمارا دئیک بیت. (۲۵) هر وهدا که په دوايا اوښتیت، اگن شمارا گوښ یگیا گلگه هست، وتی دوائے تھا آییآ بکشیټ تانکه شمئے آسمانی پت هم، شمئے گناه و مئیران بکشیټ. (۲۶) بله اگن شما مبکشیټ، شمئے آسمانی پت هم شمئے گناه و مئیران نبکشیټ.

ایسائے واک و اِهتیار

(مَتَا ۲۱:۲۳-۲۷؛ لوقا ۱۹:۲۰-۸)

(۲۷) ایسآ و آییئے مرید، پدا اورشلیما آتکنت. انچش که ایسآ مزین پرستشگاهئے پیشگاهآ گام جنگا آت، مزین دینی پیشوا، شریټے زانوگر و کئومئے کماش آییئے کړا آتکنت. (۲۸) جُستش کرت: "تئو گوښ کجام هک و اِهتیارا اے کاران کئے؟ کئیا ترا اے کارانی کنگئے اِهتیار داتگ؟" (۲۹) ایسایا پَسئو دات و گوښت: "منا هم چه شما جُستے هست، منی پَسئو بدئیت، تان من هم شمارا بگوښان که گوښ کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنان. (۳۰) یهیايا پاکشودی دئیکئے اِهتیار، چه آسمانا رستگ آت یا چه انسانئے نیمگا؟ پَسئو بدئیت!" (۳۱) آیان وت مان و تا شئور و سلاه کرت و گوښتیش: "اگن بگوښین چه آسمانا آت، گړا گوښت: 'په چه آییئے سرا ایمانو نیاورت؟' (۳۲) اگن بگوښین چه انسانئے نیمگا آت...؟" اے هبرش دئما نبرت چیا که آیان چه مردمان ثرست، په اے هاترا که مردم یهیايا برهگین نبیے حساب کنگا آتنت. (۳۳) پمیشکا پَسئوش دات: "ما زنانین. ایسایا گوښت: "گړا من هم شمارا نگوښان که گوښ کجام هک و اِهتیارا اے کاران کنان."

بدین باگیانانی مسال

(مَتَا ۲۱: ۳۳-۴۶؛ لوقا ۲۰: ۹-۱۹)

۱) ایسایا، رندا گون مسال و درور وتی هبر گون آیان بُنگیچ کرت و گوشتی: ”مردیا انگوری باگے اڈ کرت. آیئے چپ و چاگردا پل و پسیلی بست، په انگورانی شیرگے گرگا گل و کُمے جوڑی کرت و په نگهپانیا یک بُرجے هم بستی. رندا باگی په کُندهکاری و زمان لهتین باگیانے دستا دات و وت سپریا شت. ۲) وهده انگورے موسم بوت، آیا هزمتکارے زمان زورین باگیانانی کرا راه دات تان چه باگا کمے نیبگ بیاریت، ۳) بله باگیانان اے هزمتکار لٹ و کٹ کرت و گون هوړک و هالیگین دستان پر ترینت. ۴) گرا، هداوند دگه هزمتکارے دیم دات. آیان، آیئے سر هم پرؤشت و بے اژت کرت. ۵) پدا دگه هزمتکارے رنوانی دات و باگیانان آ هم جت و کُشت. همه ڈئولا، آیا دگه بازین هزمتکارے راه دات، بله باگیانان لهتین جت و لهتین کُشت. ۶) نون په راه دئیگا آیئے کرا یک گسے پَشت کپتگات، آیئے دوستین مردین چک ات. گُذسرا، وتی هما چگی رنوان دات، هئیالی کرت بلکین آیئے روا بدارنت. ۷) بله باگیانان وت مان وتا گوشت: ’باگے میراس دار همیش انت، بیایت اشیا هم کُشین، تانکه ملک و میراس مئے بنت.‘ ۸) گرا گپت و کُشتیش و جوئش چه باگا دُن، دنور دات.‘ ۹) ایسایا جُست کرت: ”نون شمے گمانا باگے هداوند چه کنت؟ آ کُبت، باگیانان کُشیت و باگا دگه باگیانانی دستا دنت. ۱۰) زانا، شما پاکین کتابا نئوانتگ:

« آ سینگ که بان بدین استایان » « پسند نکرت و نژرت »

« هما سینگ، بُنهشت » « بوت. »

« ۱۱ » اے هداوندے کارِ انت و»

« مئے چمان اَجَب انت. »

۱۲) نون آيان لوٽت ايسايا دزگير بكننت، چيا كه زانتش ايسايا اے مسال همياني بارئوا آورتگ، بله چه مردمان ثرستش. گزا ايسايش اِشت و شتنت.

مالياتے بارئوا

(مَتَا ۲۲:۱۵-۲۲؛ لوكا ۲۰:۲۰-۲۶)

۱۳) رندا، آيان لهتین پریسی و هیرودی ايسائے کرا رنوان دات تان آيا چه آيئے جندے هبران مان بگيشیننت. ۱۴) نون آتک و جُستش کرت: او استاد! ما زانین كه تئو تچک و راستین مردمے ائے و هرچه گوشے په راستيا گوشے و هچکسیئے نیمگا نگرے، چيا كه سجهینان په یک چمیا چارے و گون راستی و دلستکی هداے راها سوچ دیئے. بارین، رومے بادشاه کئیسرا، سُنْگ و مالیات دئیگ رنوا انت يا نه؟ ما آيا مالیات بدئیین يا مدئیین؟ ۱۵) ايسايا آيانی اے دوتل و دوپؤستی زانت و گوشتی: ”چيا منا چگاسگا ایت؟ یک دینارے بیاریت تان بچاران.“ ۱۶) آيان دینارے آورت. جُستی کرت: ”اشیئے سرا کئی نام و نَکش پر انت؟“ آيان پَسْوَ دات: ”کئیسرے.“ ۱۷) نون ايسايا گوشت: ”گزا کئیسرئیگا کئیسرا بدئییت و هدايگا هدايا بدئییت.“ چه اے پَسْوَ، آهئیران و هَبْگه منتنت.

آهَرَت و سانگ و سور

(مَتَا ۲۲:۲۲-۳۳؛ لوكا ۲۰:۲۷-۴۰)

١٩-١٨ رندا، لهتین سدوکی، که آهرتے نمؤوک أنت، ایسائے کړا آتک و جستش کرت: ”او استاد! موسایا په ما نبشتگ: « اگن کسئے سور کرتگین براتے به چکا بمریت و جنوزامی زندگ ببیت، گړا آییئے برات باید انت گوڼ آ جنوزاما سور بکنت تانکه چک و رند و راهے په وتی براتا بلیت. « ٢٠ اے ڈولا، هیت برات آنت. اولی براتا جنے گپت و به چکا مړت، ٢١ گړا دومی براتا گوڼ آ جنوزاما سور کرت، بله آ هم به چکا مړت. سئیمی برات هم، همے ڈولا. ٢٢ چه هیتین براتان هچکسا په وت رند و راهے نه اشت. گڈسرا، آ جنین هم مړت. ٢٣ نون تئو بگوش، آهرتے روچا اے جنین کجام براتیگ بیت؟ چیا که هر هیتین براتان باریگ باریگا گوڼ آیا سور کرتگ آت. « ٢٤ ایسایا گوشت: ”شما گمراه نه ایت؟ پرچا که نه چه پاکین کتابان چیزے سرکچ وریت و نه هدائے واک و زورا سرید بیت. ٢٥ مړدگ که جاه جننت، نه سور کننت و نه سور دئیگ بنت، آسمانی پریشتگانی ڈولا بنت. ٢٦ مړدگانی پدا زندگ بئیگ و جاه جنگئے بارئوا، زانا شما موسائے کتابا بن گپتگین ڈولکئے کسه نئوانتگ، که هدایا گوڼ موسایا چوڼ هبر کرت؟ « ’من آن، ابراهیمئے هدا، اِساکئے هدا و آکوبئے هدا. « ٢٧ بزان آ، مړدگانی هدا نه انت، زندگینانی هدا انت. شما باز رد وارتگ. «

مسترین هکم

(متا ٢٢:٣٤-٤٠؛ لوکا ١٠:٢٥-٢٨)

٢٨ چه شریتئے زانوگران یگے، آیانی اے هبران گوشت دارگا ات و آیا مارت که ایسا شر پَسو دئیگا انت، نژیکا آتک و جستی کرت: ”شریتئے مسترین هکم کجام انت؟“ ٢٩ ایسایا پَسو دات: ”شریتئے مسترین هکم اِس انت: char < style="qt" او اِسراییل! گوشت دار: هداوند، مئے هدا، یکتاین هدا

انت، <char/> ٣٠ » وتی هداوندین هدايا، په دل، گون سجهين جان و ساه،
 گون سجهين پهم و پگر و گون سجهين وس و واکا دوست دار. « ٣١ دومی
 حکم ايش انت: « گون وتی همساها وتی جندئ پئما مهر بکن. « چه اے دوينان،
 دگه مسترين حکم نيست. « ٣٢ گزا، شريتئ زانوگرا گوشت: « او استاد! تئو سک
 راست و شر گوشت، په راستی که هدا يگے و ابید چه آيا، هداے نيست. ٣٣ آيا
 په دل، گون سجهين پهم و پگر و سرجمين وس و واکا دوست دارگ و همساها
 وتی جندئ پئما مهر کنگ چه سجهين هنيراتيبن سوچگی ٲهپه و سجهين
 قربانيگان شرتر انت. « ٣٤ وهده ايسايا ديست آيا داناين پسنوء دات،
 گوشتی: « تئو چه هداے بادشاهيا دور نه اے. « چه اد و رند، هچکسا دل نکرت چه
 ايسايا چيزے جست بکنت.

مسيه کي چک انت؟

(متا ٢٢:٤١-٤٦؛ لوقا ٢٠:٢١-٤٤)

٣٥ وهده ايسايا، مزين پرستشگاها تاليم دات، جستی کرت که « شريتئ
 زانوگر چه پئما گوشتن مسيه داوود بادشاهے چک انت؟ ٣٦ داوودا وت چه
 هداے پاکين روھے شبين و الها ما گوشتگ:

« هداوندا گون منی هداوندا » « گوشت »

« منی راستين نيما بندن »

« تان هما وهدا که تئي دژمان تئي پادانی چيرا دئور بدئيان. »

٣٧ اگن داوودئ جند، مسيها وتی هداوند گوشت، گزا آچون داوودئ چک
 بوٲ کنت؟ « مردمانی مچيا گون وشي و شادهی، ايسائے هبر گوش داشت.

ايسا شريته زانوگران پاشك كنت

(متا ۲۳:۱-۳۶؛ لوكا ۲۰:۴۵-۴۷)

۳۸ پدا، ايسايا وتي تاليماني تها گوشت: ”چه شريته زانوگران هزار بيت كه ايان، دراجين جامگ و كباہ گورا كنگ دوست بيت و بازاراني تر و گردا، چه مردمان وشاتك و درهبات لوئت. ۳۹ گنيسهاني شترين جاہان گچين كنت و مهمانيان، اولي ردئ نندگش پسند انت. ۴۰ جنوزاماني لوگان گوڼ مالواري ابرنت و په پيش دارگا وتي دوا و سنايان دراجكش كنت. اشان سكرين سزا و پدمز رسيت.“

جنوزاميئ پاكوندي هييرات

(لوكا ۲۱:۱-۴)

۴۱ ايسا، مزين پرستگاهي هييراتاني پيتي ديم په ديما نشتگات و هما مردمان چارگا ات كه اے پيتيا زرش دئور دات. چه زرداران بازينيا، زيادهين زرے اير كرت. ۴۲ گزا، گريب و بيوسين جنوزامے اتك و دو پيسه اي پيتيا مان كرت. ۴۳ نون ايسايا مريد وتي كرا لوئتنت و گوشتي: ”شمارا راستين گوشان، اے بيوسين جنوزاما چه آ سجهينان گيشتر زر پيتيا مان كرت. ۴۴ چيا كه آ دگران چه وتي گيشين مالا چيزك دات، بله اے جنوزاما، گوڼ وتي نيزگاري و گريبيا، هرچه كه آيا هستات داتي، بزان وتي سجهين بُنمال.“

ايوكين زمانگي بارنوا ايسائ پيشگويي

(متا ۲۴:۱-۱۴؛ لوكا ۲۱:۵-۱۹)

① وهدے ایسا چه مزین پرستشگاها در آيگا آت، چه مریدان یگیا گون آيا
 گوشت: ”او استاد! بچار چوین دئولدارین سنگ و ڈوک آنت و چوین شوکین
 لوگ و ماړی آنت.“ ② ایسیا پسئو دات: ”اے دئولدارین لوگ و ماړیان گندے؟
 چه اشان یک سنگه هم دومی سنگه سرا نمایت، سجھینان پړوشت و
 کروچنت.“

③ وهدے ایسا مزین پرستشگاهے دیم په دیم زئیتونے کوھے سرا
 نشتگات، پترس، اکوب، یوهنا و اندریاس آیئے کرا آتکت و په هلو ت و اهو تے
 جستش کرت: ④ ”مارا بگوش، بارین، اے پړشت و پړوش کدین بیت و اشیئے
 نژیک بئیکه نشانی چه انت؟“ ⑤ ایسیا هبر بنگیچ کرت و گوشتنت: ”هزار
 بیت، گسه شمارا گمراه مکت. ⑥ بازیئے منی ناما کئیت و گوشت: ’من هما آن‘
 و بازیئا گمراه کنت. ⑦ وهدے جنگانی کوگارا ایشکیت و آیانی هال و هبر
 شمئے گوشان کپیت، مثرسیت و پریشان مبیئت. اَلَم اے دئولا بیت، بله انگت
 هلاسیئے وهد نئیاتکگ. ⑧ یک کئومه دگه کئومیئے سرا و یک هکومتے دگه
 هکومتیئے سرا پاد کئیت. بازیئ ملک و جاگهان زمین چند بیت و گهت کپیت. اے،
 تهنه زنک و زایگه دردانی بندات انت.“

⑨ هزار بیت! شمارا هکدیوانانی دیم پیش کنت، گنیهانی تها جنت و په
 منیگی، هاکم و بادشاهانی دیم اوشتارینت. گرا شمارا شریئ موھے رسیت که په
 من گواهی بدئیئت. ⑩ بله پیسرا باید انت که منی وشین مستاک په سجھین
 کئومان جار جنگ ببیت. ⑪ هروهد که شمارا گرت و هکدیوانان برنت، چه پیشا
 پریشان مبیئت که ’ما چه بگوشین‘ آ وهدا، هر چیزے که شمارا سوچ دئیک بیت،
 همایا بگوشیت. چیا که گوشوک شما نه ایت، هدائے پاکین روھ انت. ⑫ برات
 وتی براتا دروھیت و کوشارینیت و پت وتی چکا، چک چه وتی پت و ماتا یاگی

بنت و آيان كُوشاريننت. (۱۳) سَجِهين مردم، په مني نامئىگي چه شما نيرت كننت. بله هما كه تان آهرا سكيان سگيت، آرگيت.

تُرسناكين وهد و جاور

(مَتَا ۲۴:۱۵-۲۸؛ لوكا ۲۱:۲۰-۲۴)

(۱۴) وهدے شما آ'پليت و بيران كنوكين بَرُناكا' هما جاگها گنديت كه آيئے جاگه نه انت،" وانوك بزانت و شَر سريد ببيت، "هما كه يهوديها انت ديم په كوھان بتچنت. (۱۵) آ كه بان و بادگيرے سرا انت په چيزيے زورگا جھلا اير مكپيت و لوگا مرئوت و (۱۶) آ كه دگاراني سرا كشت و كشارا انت، وتي كباھے زورگا پر متريت. (۱۷) آ روچان، آپسوز په لاپړ و چك ماتين جنينان. (۱۸) دوا بكنيت كه اے چيز زمستانا مبيت. (۱۹) چيا كه هما روچان، انچين سكي و سوريے كپيت كه آيئے مسال، چه هما روچا كه هدايا جهان جوړيننت تان اے وهدا نياتكگ و هچبر هم نئييت. (۲۰) اگن هداوندا آ سكياني روچ كتر مكرتيننت، هچ مردمے نركتگات. بله په وتي گچين كرتگيناني هاترا، آ روچي كتر كرتگانت. (۲۱) آ وهدا، اگن كسے شمارا بگوشيت: 'بچار، مسيه ادا انت' يا 'بچار، اودا انت'؛ باور مكنييت. (۲۲) چيا كه دروگين مسيه و دروگين نبي جاه جننت و نشاني و اجكايي پيش دارنت. وتي سَجِهين زورا جننت كه گچين كرتگينان هم گمراه بكننت. (۲۳) نون شَر هوّش و سار كنيت، چيا كه اے سَجِهين جاوراني بئيگا پيسر من شمارا هال داتگ.

ايسائے پر ترگ

(مَتَا ۲۳:۲۳-۴۴؛ لوكا ۲۱:۲۵-۳۸)

٢٤ آ روچان، چه اے سګی و سوریان و رند، روچ تهار بیت، ماه ندرپشیت و
 ماهکانی نبیت، ٢٥ استار هم چه آسمانا کپنت و آسمانی زور و واک لرزینگ بنت.
 ٢٦ آ وهدا، مردم انسانے چکا گندنت، که گوڼ مزین واک و توان و شان و
 شوکتے چه جمبرانی نیاما کئیت. ٢٧ گزا پریشندگان راه دنت و چه چارین
 گواتان، بزان چه زمینے هند و دَمگان تان آسمانے گډی مرز و سیمسران، وتی
 گچین کرتگین مردمان یکجاء کنت.

٢٨ نون چه انجیرے درچکا درس و سبک بگریت. انچش که آییے ثال نرم
 بنت و تاگ ثرگنت، گزا زانیت که گرماگے موسم نژیک انت. ٢٩ همه دئولا،
 وهدے اے چیزان گندی، وت زانیت که منی آیگے وهد نژیک انت و دروازگے
 دپا رستگان. ٣٠ شمارا راستین گوشان، تان اے سجھین جاور میاینت اے نسل
 و پدریچ هلاس نبیت. ٣١ زمین و آسمان گار بنت، بله منی هبر هچبر گار و زیان
 نبنت. ٣٢ هچکس زانیت که آ روچ و آساهت کدین رَسیت، نه آسمانے پریشنگ
 زاننت و نه چک، پت زانیت و بس.

٣٣ تئیار و هزار بیت! چیا که زانیت آ وهد و دمان کدین کئیت. ٣٤ منی پر
 ترگے مسال، همه دئولا انت که مردے دور و دراجین سپریا برئوت، رُکست کنگے
 وهدا، سجھین هزمتکارانی کار و باران سر و سوچ بکنت و نگهپانا حکم بدنت:
 'سار و هزار بے!' ٣٥ شما زانیت که لوگے هداوند کجام روچ و چه وهدا کئیت؛
 بیگاها، شینیم، بامگواها یا سباھے وهدا؟ پمیشکا سار و هزار بیت. ٣٦ چش
 مبيت که هداوند اناگت بیئیت و بگندیت که شما واب ایت. ٣٧ انچش که من
 شمارا گوشگا آن، سجھینان گوشان: هزار بیت!

ایسائے کُشگے پندل و سازش

① سَرگوز و بِيْهْميرِيْن نځئې ائيدا دو رُوچ پَشت کپتگأت، مزنيْن ديني پيشوا و شريْتئې زانوگر، راه و نيْمونې شوْهاز کنگا آنت تان گوْن رپک و پندَل، ايسايا بگرنْت و بکوْشاريْنْت. ② بله گوْشتش: ”اَييدئې رُوچان نه، چُش مبيت که مردم آشوپ بکنْت.“

جنينې ايسايا اتر مُشيت

(مَتَا ۶: ۲۶-۱۳؛ يوهنا ۱۲: ۱-۸)

③ ايسا، بئيت انيايا هما شمونئې لوگا مهمان آت که چه جُزائمئې نادرهيا ذراه بوتگأت. همودا، يک جنينې گوْن سِنگ مَرْمَرِيْن اتردانيا ايسائې گورا آتک، اتردانا سُمبلئې گهتر و گران بهايْن اتر مان آت. آيا اتردان پچ کرت و اتر، ايسائې سرا چنْدَت. ④ اوْدا، لهتِيْن نِشتگِيْن مردم چه اے کارا وتي دلا نئوْش بوت و گوْشتش: ”چيا اے اتر زئوال کنگ بوت؟ ⑤ اے اتر، چه سئې سَد دينارا گيشترا بها بوتگأت و زر، گريب و نيزگارن دئيگ بوتگأت. “پميشکا، نون آ جنينا مياريگ کنگا آنت. ⑥ بله ايسايا گوْشت: ”بليْتي، شما په چه اِشيا رنجينگا ايت؟ اے جنينا گوْن من نيکيے کرتگ. ⑦ گريب و نيزگار، مُدام شمئې کړا آنت و شما هروهد که بلوْثيْت گوْن آيان نيکي کرت کنيْت، بله من هروهد گوْن شما گوْن نه آن. ⑧ اِشيا په مني کبر کنگئې تياريا، وتي هزمت سَرجم کرت و مني سرا اتر چنْدَت. ⑨ شمارا راستيْن گوْشان، سَجْهِيْن دنيايا، هر کُنْډے که مني وِشِيْن مستاگ جار جنگ بيت، اے جنين و اِشيْے کار هم يات کنگ بيت.“

يهودا ايسايا دروْهيت

۱۰) يَهُودا اِسْكَريوتی، که چه ايسائے دوازدهين مريدان يگے ات، مزين دينی پيشوايانی کړا شت تانکه ايسايا بدرؤهيت و آيانی دستا بدنت. ۱۱) آ چه يهودائے هبرئے اشکنګا باز وش بوتنت و لبز ش کرت آيا چيزے زر بدئيت. نون، يهودا ګوم و ګيګين وهد و موهيئے شوهازا ات که ايسايا آيانی دستا بدنت.

سرګوزئے ائيدئے تئياری

(مَتَا ۲۶: ۱۷-۳۰؛ لوقا ۲۲: ۷-۲۳)

۱۲) بيهميرين نګئے ائيدئے اولی روچا که ګورانڈئے کربانېګ کنگئے روچ ات، مريدان چه ايسايا جُست کرت: ”چه لوئے، سرګوزئے ائيدئے شامئے تئياريا کجا بکين که تئو بورئے ای؟“ ۱۳) ګړا، ايسايا چه مريدان دو ګس ديم دات و ګوشتی: ”شهر ابرئويت، اودا مردے ګنديت که آپی کونزګے ګون انتی، آبيئے پُشتا رئوان بيت. ۱۴) هما لوګا که آرئوت، شما هم ابرئويت و لوګئے واهندا بګوشيت: استاد جُست کنت: مهمانخانه کجا انت که من ګون وتی مريدان سرګوزئے شاما همودا بوران؟“ ۱۵) آ مرد، شمارا وتی لوګئے سربرا، پراهين بان و ديوانجاهے پيش داريت که اودا هر چيز هست و تئيار انت، شامئے تئياريا همودا بکنييت. ۱۶) دوين مريد شت و شهر رستنت. اودا، آيان هر چيز هما پئما ديست که ايسايا ګوشتګات. سرګوزئے شامش همودا تئيار کرت.

۱۷) بيګاه که بوت، ايسا ګون دوازدهين مريدان همودا اتک. ۱۸) وهدے پرزونګئے سرا نشتګ انت و شام ورګا انت، ګوشتی: ”باور کنييت، چه شما يگے که انون ګون من نشتګ و شام ورګا انت، منا ذرؤهيت و دژمنانی دستا دنت.“ ۱۹) مريد پريشان و دلپرکه بوتنت و باريګ باريګا جُستش کرت: ”واجه! من وه

نه آن، نه؟“ (۲۰) ایسایا پَسُو دات: ”چه شما دوازدهینان یگه، هما که انون گون من همکاسگ انت.“ (۲۱) چیا که هما دُوله که نبیسگ بوتگ، انسانه چک چه اے دنیایا رنوگی انت، بله بژن و آپسوز په هماییا که انسانه چکا دروهیت. په آیی شرت رات که هچبر چه ماتا پیدا مبویتن.

گډی شام

(۲۲) وهده شام ورگا آنت، ایسایا ننگه زرت، شگری گیت، چنډ چنډ کرت و مریدانا داتی. گوشتی: ”بزوریت! اے منی جسم انت.“ (۲۳) پدا جامه زرتی، هدائے شگری گیت، مریدانا داتی و سجّهینان چه آجاما نوشت. (۲۴) نون گوشتی: ”اے منی نوکین اهد و کرارے هوں انت که په بازینیا ریچگ بیت. (۲۵) شمارا راستین گوشان، نون دگه بره انگورے دهل و سَمرا نووشان تان هما روچا که هدائے بادشاهیا پدا بنوشانی.“ (۲۶) هدائے سپت و سنایا رند، دیم په زیتونے کوها راه گپنت.

پترسے انکارے پیشگوئی

(مَتّا ۲۶: ۳۱-۳۵؛ لوقا ۲۲: ۳۱-۳۴؛ یوهنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

(۲۷) ایسایا گون مریدان گوشت: ”شما سجّهین نکل وریت و منا یله کنیت. چیا که نبیسگ بوتگ: « من شپانکا جنان و پس شنگ و شانگ بنت. » (۲۸) بله زندگ بیگ و جاه جنگا رند، چه شما پیسر جلیلا رنوان.“ (۲۹) پترسا درایت: ”اگن سجّهین نکل بورنت و ترا یله بدئیت، من هچبر نکل نوران.“ (۳۰) ایسایا گوشت: ”ترا راستین گوشان، همه مروچی، هو انشی، تئو، تئی جند، چه کروسة

دومی بانگا پیسر، منی پَجَاه آرگا سئے رَندا اِنکارَ کئے۔“ (۳۱) پِٹرُسا پہ دلجمی گوشت: ”اگن گُون تئو منی سر هم برئوت، چه تئیی پَجَاه آرگا هچبرَ نَبَجان.“ اے دگه سَجَّهین مریدان هم اَنچش گوشت.

ایسائے دوا

(مَتَا ۲۶:۳۶-۴۶؛ لوقا ۲۲:۳۹-۴۶)

(۳۲) ایسا و آییئے مرید، جِئسِمانی نامین جاگھیا شتنت. گُون آیان گوشتی: ”همدا بداریت، من رئوان و دوا کنان.“ (۳۳) پِٹرُس، اکوب و یوهَنایی وتی همراه کرتنت. اناگت، یک مزنین اندوه و بیتاهیریے آییئے جسم و جانا نشت. (۳۴) گُون آیان گوشتی: ”سک پریشان آن، گم و اندوهان منا مَرکیگ کرتگ، شما ادا بداریت، مئوپسیت و آگه و هُزار بیت.“ (۳۵) چه اودا کمے دیمترا شت، دیم په چیر کیت و دوا کنان گوشتی: ”او منی پت! اگن بوت کنت، اے سگین ساھتا چه منی سرا بنگلین.“ (۳۶) پدا گوشتی: ”ابا، او منی پت! تئیی دستا هر چیز بوت کنت، اے سگیانی جام و پیالها چه من دور کن و بنگلین. بله آ دئولا نه که من لوٹان، هما دئولا که تئو لوٹئے.“ (۳۷) وهده ایسا پر ترَت، دیستی که آ واب انت. گزا گُون شَمون پِٹرُسا گوشتی: ”شَمون! واب ائے؟ نبوت یک ساھتے هم آگه بمانئے؟“ (۳۸) هُزار بیت و دوا کنیت تانکه آزمائش و چکاسا مکپیئت. روه، تئیار و مُرادِیگ انت، بله جسم نِزور و ناتوان.“ (۳۹) یک برے پدا په دوا کنگا شت و هما دواپی کرت. (۴۰) وهده پر ترَت، دیستی پدا واب انت. آیانی چم رُهیژگ و وابینگ اتنت و نزانتش آیا چه پَسئو بدئینت. (۴۱) سئیمی رندا، پدا مریدانی کِرا آتک و گوشتی: ”انگت هم وپتگ و آرام کنگا ایت؟ بَس انت! آ وهده و ساھت رستگ. نون انسانئے چک دروهگ و گنھکارانی دستا دئیگ بیت.“ (۴۲) یاد ایت برئوین! آ که منا

درؤهیت، پیداک انت.

ایسائے دزگیر کنگ

(مَتَا ۲۶:۴۷-۵۶؛ لوقا ۲۲:۴۷-۵۳؛ یوهَنَّا ۱۸:۳-۱۲)

۴۳ ایسا انگت هبرا ات که چه دوازدهین مریدان یگے، بزان یهودا، اتک و رست. آییَا رُمبے مردم همراه ات که زهم و لئش گون ات. اے رُمب، چه مزنین دینی پیشوا، شریتنے زانوگر و کئومئے کماشانی نیمگا راه دئیگ بوتگات. ۴۴ یهودایا آیانا اے نشانی داتگات: ”هماییا که من چُگان، ایسا هما انت. آییَا دزگیر کنیت و گون مَهر و مَهمین نگهپانیے بریت.“

۴۵ گزا، یهودا تچکاتچک ایسائے کِرا اتک و گوشتی: ”او استاد!“ رندا، ایسائی چُکت. ۴۶ یهودائے همراهان ایسا گپت و دزگیر کرت. ۴۷ چه ایسائے همراهان یگیا وتی زهم گشت و مسترین دینی پیشوائے نئوکرئے سرا ارش برت و آییئے گوشتی سست. ۴۸ ایسایا گون هما مردمان که آییئے دزگیر کنگا اتکگ اتنت، گوشت: ”زانا، من یاگی و رهزنی آن که گون زهم و لئان په منی گرگا اتکگیت؟ ۴۹ من هر رُوج، شمئے دیما مزنین پرستشگاها تالیم داتگ و شما منا نگپتگ. بله پاکین کتابانی هبر باید انت سرجم ببت.“ ۵۰ آ وهدی، مریدان آ یله دات و جستنت. ۵۱ ورنائے که لیلمین جامگے گورا آتی و بس، ایسائے رندا گون کپت، آش هم گپت. ۵۲ بله دزگیر کنگئے وهدا، آییئے جامگ لگشت و آ جاندرآ تتک.

ایسا، سروکانی دیوانا

(مَتَا ۲۶:۴۸-۵۷؛ لوقا ۲۲:۵۴-۵۵، ۶۳-۷۱؛ یوهَنَّا ۱۸:۱۳-۱۴، ۱۹-۲۴)

٥٣) ايسائے دزگير کنوکان، ايسا زرت و مستريں دينی پيشوائے کړا برت، همودا اے دگه مزنين دينی پيشوا، کئومئے کماش و شريتئے زانوگر مچ آنت. ٥٤) پترس هم دور دورا ايسائے رندا رنوان ات، مستريں دينی پيشوائے لوگئے پيشگاها پترت و گون هزمتکاران آسئے کړا نشت و دستانى تاپگا لگت. ٥٥) مزنين دينی پيشوا و سروکانى ديوانئے سجھين باسک، په ايسائے مرکئے سزا دئگا شاهدئے شوهازا آنت، بله شاهد نيست ات. ٥٦) بازينيا، دروگين شاهدى دات، بله آيانى هبر گون يکدوميا يک و همدپ نه اتنت. ٥٧) دگه لهتين، په دروگين شاهدى دئگا پاد آتک و گوشتش: ٥٨) ”ما اِشکتگ که اے مردا گوشتگ: ’من انسانئے اڈ کرتگين اے مزنين پرستشگاها کروجان و پروشان و سئے روچئے تھا يگے بندان که انسانئے جوړينتگين نبيت.“ ٥٩) بله آ شاهدانى هبر هم يک ڈئولا نه اتنت. ٦٠) مستريں دينی پيشوا پاد آتک و سجھينانى ديما چه ايسايا جُستى کرت: ”تئى بارئوا چونين شاهدى دئگا انت؟ اِشانى هچ پَسئو ندئئے؟“ ٦١) بله ايسا بيتئوار ات و هچ پَسئوے نداتى. مستريں دينی پيشوايا پدا چه آيا جُست کرت و گوشتى: ”تئو هما مَسِيه، مَزَن شانين هُداے چک ائے؟!“ ٦٢) ايسايا پَسئو دات: » ’من هما آن،‘ شما يک روچے گنديت که انسانئے چک، زوراوريں هُداے راستين نيماگه نشتگ. چه آسمانئے جمبرانى تھا هم کئيت.“ ٦٣) مستريں دينی پيشوايا وتى گورئے جامگ ږرت و گوشتى: ”انگت هم مارا شاهد پکار انت؟“ ٦٤) شما وت اِشيئے کُپر اِشکت. نون شمئے شئور و سَلاه چه انت؟“ سجھينان دراينت: ”اِشيئے سزا مرک انت.“ ٦٥) چه آيان لهتين، ايسائے دپ و ديما تگ جت، آبيئے چمَش بستنت، مُشت و شَهمايش جت و گوشتش: ”نون پئيگمبرى کن!“ سپاهيگان، آ گپت و گون لَت و شَهماتان مان بست.

پترسئے انکار

٦٦ آ وهدا که پټرُس، جَہلا، پيشگاها نِشتگات، چه مسترین دینی پيشوايے
 مولدان يگے آتک. ٦٧ پټرُسی دیست که آسے ديما نِشتگ و وتا گرم کنگا انت.
 آيیے نيما رگورگو چارت و گوشتی: ”تو هم ایسا ناسریے همراه بوتگے!“ ٦٨
 بله آييا نمّت و گوشتی: ”نه، من نزانان و سرید نبان که تو چه گوشتگا ائے.“ گون
 اے هبرا، ديم په دروازگا رهاگ بوت. همه دمانا کروسا بانگ دات. ٦٩ آ مولدا
 یک برے پدا پټرُس دیست و گون آيان که اودا اوشتاتگ آنت، گوشتی: ”اے مرد
 هم چه همایان انت!“ ٧٠ بله پټرُسا پدا نمّت. کمے رندترا، آ که اودا
 اوشتاتگ آنت، پدا گون پټرُسا گوشتش: ”آلما تو چه همایان ائے، چیا که تو هم
 جلیلیے ائے.“ ٧١ بله پټرُسا سئوگند وارت و گوشت: ”منی سرا هدايے نالت بات
 اگن دروگ بندگان. اے مردا که شما گوشتی، منی نزانان.“ ٧٢ همه دمانا کروسا
 دومی بانگ دات. نون پټرُس، ایسائے هما هبرئے یاتا کیت که گوشتگ آتی: ”چه
 کروسے دومی بانگا پیسر، سے رندا منی پجاه آرگا انکار کنے.“ نون دلرنج بوت
 و سک گریتی.

ایسا پيلاتوسے ديما

١ سَباها ماهله مزین دینی پيشوا، کئومے کماش، شريتے زانوگر و
 سروکانی دیوانے سجھین باسک همشور بوتنت و ایسايش بست، گران کرت و
 پيلاتوسے دستا دات. ٢ پيلاتوسا چه آييا جست کرت: ”تو يهودیانی بادشاه
 ائے؟“ ایسایا پسو دات: ”تو وت گوشتگا ائے.“ ٣ مزین دینی پيشوا آيیے سرا
 بازیں بهتام جنگا آنت. ٤ پيلاتوسا پدا جست کرت: ”په چه پسو ندئیے؟“

٥ ٭ چار تئى سرا چينچك بٚتام جنكا انت. ٭ ايسايا هچ پَسو ندات. پيلاتوس هيران مَنَت.

٦ ٭ پيلاتوسا، هر سال ائيدئى وهدا، چه يهودى بنديگان يگى، هما كه مردمان بلوٚتئين، آزات كرت. ٧ ٭ بنديگاني تها باراباس نامين مردى هست ات. گون هما اشوپيان گرگ بوتگ ات كه شورش وهدا هوَن و كوَشش كرتگ ات. ٨ ٭ مردم، پيلاتوسئى كرا آنكت، دزبندي اش كرت و گوشتش: ٭ هر دابا كه تئو گوستگين سالان كرتگ، امبرى هم هما دابا بكن. ٩ ٭ پيلاتوسا جُست كرت: ٭ شما لوٚيت كه يهودياني بادشاها په شما آزات بكنان؟ ١٠ ٭ آيا زانتگ ات كه دينى پيشوايان، ايسا په هَسَد و كُت آيئى دِستا داتگ. پميشكا چش گوشتى. ١١ ٭ بله دينى پيشوايان مردم شورينت و اشپينتنت تان چه پيلاتوسا ايسائى بدلا، باراباسئى آزاتيا بلوٚنت. ١٢ ٭ پيلاتوسا پدا جُست كرت: ٭ گرا اى مردا كه شما آيا يهودياني بادشاه گوشت، چون كنان؟ ١٣ ٭ مردمان كوگار كرت: ٭ سَلِيبى كَش! ١٤ ٭ پيلاتوسا جُست كرت: ٭ چيا بارين؟ مئيارى چه انت؟ ٭ بله آيان گيشتر كوگار كرت: ٭ سَلِيبى كَش! ١٥ ٭ گرا پيلاتوسا، كه لوٚتى مردمان چه وت رزا بكت، باراباس آزات كرت و ايسا، شلاك جنايت و داتى كه سَلِيبئى سرا بذرنجنتى.

ايسائى سرا كلاگ و ريشكند

(مَتَا ٢٧: ٢٧-٣١؛ يوهَنَّا ١٩: ١-٣)

١٦ ٭ سپاهيگان، ايسا واليئى كوٚت و ماژيئى پيشگاها برت و سپاهيگاني سَجْهين لشكر لوٚت و مچ كرت. ١٧ ٭ آيان، بادشاهى جَمورنگين گباهى ايسائى گورا دات، چه دَنگر و كُننگان تاجى جوژينت و آيئى سرا اير كرت. ١٨ ٭ گون كلاگ

و ریشکندے، شرب و اِزْت دات و گوشتش: ”سلام و دروټ، و يهوديانی بادشاه!“
 (۱۹) لټش سرا جت، دپ و ديټمان ټک جت و سُجده اِش کرت. (۲۰) وهدے کلاگ و
 ملنډش هلېنت، گورټے جَمورنگين گباهش کُشت و آيټے جندټے گدش پدا گورا
 دانت. رندا، ديم په سَلیب کُشا برتس.

ايسا و سَلیب

(مټا ۲۷:۳۲-۴۴؛ لوکا ۲۳:۲۶-۴۳؛ يوهټا ۱۷:۱۹-۲۷)

(۲۱) هما وهدا، کرينيټے شهرټے شَمون نامين مردے، که اِسکندر و روپسټے پت
 ات، چه کشاران ديم په شهرآ آيگا ديستش. سپاهيگان په بيگار گيت که ايسائے
 سَليبا بډا بکت. (۲۲) آيان، ايسا هما جاگها آورت که نامي ”جُلجتا“ بزان
 ”کامپول“ انت. (۲۳) گزا، شرابش مَر مان کرت و په ورگا دات، بله ايسايا نئوارت.
 (۲۴) نون سَليبټے سرا درتکش، پُچ و پوښاکش وت مان وتا بهر کرتنت و شرتش
 بست که بارين کيټا چه رسيت.

(۲۵) شهبټے وهد ات که ايسا اِش سَلیب کُشت. (۲۶) مئيارنامگټے سرا په آيټے
 جرم و مئيارا چُش نېشتگات: ”يهوديانی بادشاه.“ (۲۷) ايسائے همراهيا دو ياگی
 و دُرُش هم سَليبټے سرا درتک، يگے راستين و دومي چَپين نيَمگا. (۲۸) اے دټولا،
 پاکين کتابټے هما پيشگوټي سرجم بوت که گوشتيت: »آ چه ردکاران زانگ بوت.«
 (۲۹) رهگوزان دژمان دټيان، وتي سر چنډينټ و گوشتش: ”او مزنين
 پرستشگاهټے کروجوک که گوشتگت: ’سټے روچا پدا آيا اډ کنان!‘ (۳۰) نون وتا
 برگين و چه سَليبا اير آ!“

(۳۱) همے پئما مزنين ديني پيشوا و شريتټے زانوگر ريشکند و مسکرا کنگا

اَتَنْت و گوشتِش: ”آ دگہ مردمی رَکینتنت بلہ و تا رَکینت نکنت. ﴿۳۲﴾ بِل کہ مَسیہ، اِسرائیلے بادشاہ، نون چہ سَلِیبا اِیر بکپیت تانکہ ما بگندیں و باور بکنین.“ آ دویں ہم کہ گوں آییَا دار کَشْگ بوْتگ اَتنت، اِیسایَا بَد و رَد گوْشگا اَتنت.

ایسائے مرک

(مَتَّا ٢٧: ٤٥-٥٦؛ لُوكَا ٢٣: ٤٤-٤٩؛ يُوَهَنَّا ١٩: ٢٨-٣٠)

۳۳) نَیْمِرُؤْچا بگر تان بیگاہئے سئیا، سَجْهَیْن مُلک اَناکت تھار بوت۔
 بیگاہئے ساہت سئیا، ایسایا چیہال جت: » «اَلوِی، اَلوِی، لِمَا سَبْکَتْنی؟» (بزان:
 او منی هُدا، او منی هُدا! تئو چِیا مَنا تَہنا اِشت؟) ۳۵) اوْدا نَزِیگا، لَہتِیْن
 ۳۶) اوْشتاتگِیْن مردما وِہدے اِشکت، گوْشتِش: ”بچارِیت، اِلیاسا تئوار کنگا اِنت۔“
 چہ آیان یگے تچانا شت، اِسپنجے زرت و تَرِپِشِیْن شرابا مِیْسِیْنَتی۔ اِسپنجی
 داریئے سرا بست و پہ چوسگا ایسائے نِیمگا شہارت و گوشتی: ”سَبر کَنیْت،
 بچارِیْن باریْن اِلیاس اِشیئے رَکِیْنگا کَیْت یا نہ؟“ ۳۷) گِزا، ایسایا بُرزیْن تئواریا
 ۳۸) چیہال گِشت و ساہ دات۔ ہَمے وِہدا، مَزنیْن پَرستشگاہئے پردہ، بُرزادا بگر
 ۳۹) تان جَہلاد دِرت و دو بھر بوت۔ ہما پئوجی اِپسر کہ ایسائے دِیم پہ دِیما
 اوْشتاتگات، وِہدے دِیستی کہ آیا چوْن ساہ دات، گِزا گوشتی: ”بِیْشک اے مرد
 هُدا ئے چُک اَت۔“

۴۰) لہتین جنین دور اؤشتاتگ و چارگا ات، گؤن آیان، مَریم مَجْدَلِیہ، گَسائین
آکوب و یوشائے مات مَریم و سالومہ گؤن آتنت. ۴۱) وھدے ایسا جَلِیلا ات، اے
جنین آییئے ہمراہ آتنت و آییئے ہزمت و چلوپِگش کرتگ ات. آبیڈ چہ اِشان، دگہ
بازین جنینے ہم اؤدا ات کہ آییئے ہمراہیا اور شَلِیما آتگ آتنت.

ايسائے گبر و کپن

(مَتَا ۲۷: ۵۷-۶۱؛ لوقا ۲۳: ۵۰-۵۶؛ يوهَنَّا ۱۹: ۳۸-۴۲)

۴۲ آ رُوح، جُمَهْئے رُوح اَت و مردم، په شَبْتِئے رُوحْئے آرام کنگا، وِتا تئيار کنگا اَتنت. ۴۳ ايشپ نامين مردے که اريماتيايے شهرئے نندوک اَت، سروکانی ديوانئے اَرْتَمَنْدِيْن باسکے اَت و وِتا هم هُدائے بادشاهيئے رَهْچار و وِداريگ اَت. جُمَهْئے ييگاها پيلاتوسئے کِرا شت و گون بھادري و دليري، ايسائے جوئے برگئے اجازتي لوئت.

۴۴ وهدے پيلاتوس سهيگ بوت ايسا چو زوت مُرتگ، هيران و هَبْگه مَنت و پئوجياني مستري لوئت تان بزانتي که ايسا مُرتگ يا نه؟ ۴۵ پئوجياني مسترئے سَجْهِيْن هال و هبراني اِشکنگا رَند، ايسائے جوئے برگئے اجازتي دات. ۴۶ ايسپا، ليْلُمِيْن گدے بھا گيت و اورت، آبيئے جون چه سليبا اير گيتک و هما گدے تها کپن کرت. گبريئے تها که چه پيسرا چه تلارا تراشگ و تئيار کنگ بوتگات، ايسايي گبر کرت و مزينيْن دُوکے ليْث دئيانا گبرئے دپا اير کرت. ۴۷ مريم مَجْدَلِيَه و يوشائے مات مريم، هر دويْنان ديست که اِش کجا گل کرت.

ايسائے جاہ جنگ

(مَتَا ۲۸: ۱-۱۰؛ لوقا ۲۴: ۱-۱۲؛ يوهَنَّا ۲۰: ۱-۱۰)

۱ وهدے شَبْتِئے رُوح هلاس بوت، مريم مَجْدَلِيَه، اکوبئے مات مريم و سالومها، وشبويْن دارو گيت که ايسائے جونا چرپ کنت. ۲ يکشْمِهْئے بامگواها، ديم په ايسائے گبرا شتنت. ۳ راها، وِتمان وِتا هبر کنگا اَتنت که

”بارين، گبرئ دپئ دؤکا کئ په ما ليټينيت و دور کنت؟“ (٤) بله وهدئ نزيک رستنت ديستش دؤک، که سک مزن آت، ليټينگ بوتگ. (٥) گبرا که پترنت، ديستش که راستين نيمگا يک اسپت پوشين ورنائ نشتگ. چه ايئ گندگا، سک هييران و هبگه منتت. (٦) ورنایا گوشت: ”مترسيت، شما ايسا ناسريئ شوهازا ايت که سلب کشگ بوتگ. آ زندگ بوتگ، جاهي جتگ و ادا نه انت. بچاريت، ا هما جاگه انت که ادا ايئ جون اير آت. (٧) نون شما برئويت، پترس و آدگه مريدان سهيگ کنيت که ايسا چه شما پيسر، جليلا رثوت. انچش که وت شمارا گوشتگ آتي، همودا آيا گنديت.“ (٨) جنين در آتک و چه گبرئ سرا جستنت. آ چه ترسا لرزگ و درهگا آنتت. پميشکا، گوڼ هچگسا هبرش نکرت.

ايسائے زاهر بئيگ

(لوقا ١٣: ٢٤-٣٥؛ يوهنا ١١: ٢٠-١٨)

(٩) يکشمبهئ سباها ماهله، چه وتي جاه جنگا رند، ايسا چه سجھينان پيسر، مريم مجدليهئ ديما پدر بوت. ا هما مريم انت که ايسايا چه آيا هيت جن کشگ آت. (١٠) آشت و همایانا هالي دات که ايسائے همراه بوتگ آنتت و نون گريوان و مۆتک آران آنتت. (١١) بله وهدئ آيان ا هبر اشکت که ايسا زندگ بوتگ و مريما ديستگ، باورش نکرت.

(١٢) رندا، ايسا دگه شکل و دروشميآ، دو مريدئ ديما زاهر بوت که ديما په يک کلگيا رثوگا آنتت. (١٣) آ، پدا آتکنت و ا هما مريدش هال دانتت، بله آيان هم باور نکرت.

ايسا په وتي يازدهين مريدان زاهر بيت

(مَتَا ۲۸:۱۶-۲۰؛ لوقا ۲۴:۳۶-۴۹؛ یوهَنَّا ۲۰:۱۹-۲۳؛ کاسِدانی کار ۱:۶-۸)

۱۴ رَندا، ایسا وتی یازدهین مریدانی دیم، هما وهدا آتک و زاهر بوت که وراک ورگا آنت. ایسایا، په آیانی گمباوری و سِنگدلیا، آمیاریگ کرتنت چیا که آ مردمانی هبرش باور نکرتگ آت که ایسایش چه جاه جنگا رند دیستگ آت. ۱۵ گون آیان گوشتی: ”شما دنیای سجهین کئومانی کرا برئویت و وشین مستاگا سر کنیت. ۱۶ هرکس که منی سرا باور کنت و پاکشودئ کنت، آرکیت. بله کسه که منی سرا باور نکنت، میاریگ بیت. ۱۷ باورمندان، اے نشانی گون بنت: منی نامی سرا، چنان چه مردمان گشت، نوک نوکین زبانان هبر کنت، ۱۸ ماران په دست گرت و اگن زهرناکین چیژ هم بورنت، آیان هچ پرواه نبیت. گون باورمندان دست پر مُشگا، نادره وئ و ذراه بنت.“

ایسا آسمانا رنوت

(لوکا ۲۴:۵۰-۵۳؛ کاسِدانی کار ۱:۹-۱۱)

۱۹ انچش که هداوندین ایسایا گون آیان وتی هبر هلاس کرتنت، آسمانا برگ بوت و هدای راستین نیمگا نشت. ۲۰ مرید، په آییئ مستاگئ شنگ و تالان کنگا، هر ملک و شهر شتنت و هداوند هم آیانی همراه آت و گون بازیڼ موجه و اجبتین نشانیان، وتی هبرانی برهگی ای راست و پدر کرت.